

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVII (51) • ŠTEV. (Nº) 11-12

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 9 de abril - 9. aprila 1998

Velikonočni manifest

V svoj učbenik o nas še to bom vpisal:
„V središču zgodovine Križ stoji:
nepremagljiv, nepremakljiv, nesmrten.
Na njem Ubiti - vstal je. Spet živi!”

Še to bom v učbenik o nas zapisal:
„Odkar naš narod je spoznal Načrt,
ki Človek-Bog ga v nas uresničuje,
je Vanj usmeril bivanje in smrt,
še tisto smrt, ki z njo se Zlo maščuje.
In On, do Svojih zvest, do smrti zvest,
je narodu naklonil neodvisnost -
Vstajenje je vsevišnji manifest!”

Veselo alelujo si voščimo!
Pomladna luna s himno barva svod.
Od Vstalega je končno vse odvisno:
bodočnost; vera; up. In dom svobod.

Spoštovano uredništvo!

S to pesmijo za letošnjo Veliko noč pošiljam iskrene čestitke
k polstoletnemu jubileju Svobodne Slovenije, ki je - ne brez božje
naklonjenosti - storila toliko dobrega v svetu resnice in dobrote.
Naj Vas naš Gospod, Vir resnice in dobrote, ohrani vsaj še pol
stoletja, vsem Slovincem v prid!

Vaš vdani daljnovzhodni bralec
Vladimir Kos
(z velikonočnimi voščili.)

**Svobodna Slovenija želi vsem svojim
bralcem v Argentini in po svetu ob
spominu na Kristusovo vstajenje vesele
in blagoslovljene velikonočne praznike!**

Zahvalna maša za samostojno Slovenijo

Na Brezjah je bila v nedeljo, 5. aprila
zahvalna slovesnost za uresničenje sen sa-
mostojne Slovenije leta 1991. Bogoslužje
cvetne nedelje je vodil metropolit dr. Franc
Rode, ob tej priložnosti pa so na zunanji
steni kapele Marije Pomagaj odkrili in bla-
goslovili zahvalno ploščo Mariji Pomagaj -
Kraljici Slovencev. Omenjeno zahvalo slo-
venski verniki izrekajo ob 150-letnici pro-
grama Zedinjene Slovenije in 130-letnici
slovenskih narodnih taborov.

29. marca 1848 je namreč stolni kaplan
v Celovcu Matija Majar v Bleiweisovih
Kmetijskih in rokodelskih novicah objavil
članek, naslovljen *Slava Bogu na višavah*,
s pozivom Slovincem, naj izkoristijo tedan-
ji ugoden čas in zahtevajo pravice, ki jim
gredo kot narodu. Temu članku je kmalu
sledila peticija z naslovom *Kaj Slovenci
terjamo?* Pred 130 leti pa so Slovenci na
narodnih taborih terjali uresničitve zahtev
iz leta 1848.

V atriju ljubljanskega Magistrata so 7.
aprila, ob 11. uri odprli osmo **razstavo ve-
likonočnih pirhov**, v Spomeniškovar-stve-
nem centru pa razstavo *Velikonočni običa-
ji*. Razstavo velikonočnih pirhov sta odprla
ljubljanški nadškof dr. Franc Rode in žu-
panja Vika Potočnik, podelili so tudi nagra-
de za najboljše izdelke. Poudarek letošnje
razstave so pirhi živih, močnih barv.

ANDREJA DOLINAR

Slovenija uradno začela pogajanja z EZ

Vlada je 2. aprila imenovala 10-člansko
pogajalsko skupino za pogajanje Slovenije
za članstvo v Evropski zvezi. Za vodjo
skupine je imenovala Janeza Potočnika,
direktorja Urada za makroekonomske ana-
lize in razvoj. Slovenska delegacija s Potoč-
nikom na čelu se je 3. aprila v Bruslju

udeležila pripravljalnega srečanja, na kate-
rem je Evropska komisija enajstim kandi-
datkam razložila postopek prve faze poga-
janj - podrobne analize usklajenosti nacio-
nalnih zakonodaj z zvezno.

Uvodno besedo na kratki medvladni
konferenci ob začetku pogajanj je imel
predsedujoči svetu, britanski zunanji minis-
ter Robin Cook. Ta je poudaril, da je ta
dogodek zgodovinski v odnosih EZ in Slo-
venije. Slovenija je del evropskega območ-
ja in zato brez nje evropska podoba ne bi
bila popolna, je dejal vodja britanske diplo-
macije.

Tehnični sestanki bodo pripravljani po
31 področjih, na katera je zveza vsebinsko
razdelila pogajanja o članstvu. V procesu
podrobne analize usklajenosti nacionalnih
zakonodaj z evropsko bo Evropska komisi-
ja v prvi vrsti preverila, koliko zakonodaje
je že usklajene in ali za uspešno izvajanje
posameznih zakonov v državah kandidat-
kah obstaja ustrezna upravna infrastruktura.
Podrobna analiza usklajenosti nacionalnih
zakonodaj kandidat bo po ocenah Bruslja
najverjetneje za večino področji končana
pred koncem leta, nato pa bo pot za vse-
binska pogajanja odprta.

Pogajalec za Slovenijo, Španec Jaime
García-Lombardero, je v pogovoru s čas-
nikarji Sloveniji zaželel, da bi se v Zvezo
vključila hitreje kot Španija, ki se je poga-
jala osem let.

Nadškof odgovarja ZSMŽ

Zveza slovenskih mater in žena je pred
nekaj tedni poslala pismo ljubljanskemu
nadškofu dr. Francu Rodetu, kjer se
zgražajo nad zadnjimi napadi na Marijo,

obenem pa se zahvaljujejo nadškofu za
njegove pogumne in odločne besede
odpuščanja. V odgovor so dobile naslednje
pismo:

Ljubljana, 26. marec 1998

Spoštovane,

prejel sem vaše pismo, s katerim mi izražate podporo ob teh res nedojemljivih
dogodkih, kot je skrunitev podobe Matere Božje.

Stvari so zares hude in ta primer najbrž še posebno prizadeto doživljate žene
in matere. Prepričan sem, da edino jasna beseda in odpuščanje, kakor nas uči
Božji nauk, lahko preseže zločin.

Ob tem in drugih napadih na našo vernost se vaši skupini še naprej
priporočam v molitev in vas vse prav lepo pozdravljam!

+Franc Rode, nadškof

Seja glavnega odbora SLS

Glavni odbor Slovenske ljudske stranke
je po večurni razpravi o dogodkih v zvezi s
financiranjem stranke leta 1992 podprl
predsednika stranke Marjana Podobnika,
pa tudi dosedanje strankino politiko. Po
besedah predsednika glavnega odbora SLS
Franca Zagožna „seja ni bila posvečena
toliko financiranju stranke leta 1992 kot

napadom, ki se dogajajo na stranko”.

Glavni odbor SLS je razpravljal tudi o
izraelskem tajnem sporazumu. Na podlagi
sedanjih informacij ustavna obtožba proti
predsedniku vlade Janezu Drnovšku, ki jo
napoveduje SDS, ni utemeljena. Če pa se
bodo pokazala nova dejstva, bo glavni od-
bor o tem ponovno razpravljal.

STRAN 5:

Odprava Patagonija 98

Na zabavi ob začetku pogajanj za pri-
stop k Evropski zvezi se je moral vsak
predstavniki države, ki vstopa v EZ, ob-
leči v nošo kake države, ki je že v Zvezi.
Predsednik slovenske vlade dr. Drnov-
šek je bil prvi, ki se oblekel v bavarsko nošo.

Naša skupnost živi!

Januarja meseca t.l. je vseameriško embalažno združenje CMM (Converting Machinery and Materials Conference) **podelilo odlikovanje „CMM Converter of the Americas“** Hermanu Zupanu v priznanje za dosežke in doprinose k razvoju latinoameriške embalažne industrije.

V četrtek, 19. marca je bil redni sestanek **sanmartinske Zveze žena mati**, ki jo vodi ga. Ančka Podražaj.

V petek, 20. marca, je bila **seja Medorganizacijskega sveta**, ki jo je vodil predsednik ZS Marjan Loboda. Prisotni so razpravljali o pripravah za prireditve ob Spominski proslavi žrtev revolucije 7. junija, za Praznik slovenske državnosti 27. junija, za Obletnico Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije ter za Slovenski dan, ki bo letos 11. oktobra v San Justu.

V soboto, 28. marca je Slovensko gledališče v Buenos Airesu priredilo **veseloigro „Pri belem konjičku“** v Slovenski hiši v režiji Maksa Borštnika.

V nedeljo, 29. marca je Slovensko gledališče to igro ponovilo.

Isti dan je bila v cerkvi Marije Pomagaj **mladinska maša** in priprava za veliko noč v priredbi Francija Pavliča CM in misijonske skupine iz San Justa. Prisoten je bil tudi Rok Gajšek, misijonar iz Madagaskarja.

Na isto nedeljo je bil v Hladnikovem domu v Slovenski vasi **46. občni zbor Društva Slovenska vas**.

Pravtako na isto nedeljo, 29. marca po maši je bil **sestanek staršev Balantičeve šole** v Našem domu v San Justu. Predavala je arh. Jure Vombergar, istočasno je bila tudi razstava ročnih del počitniških dni.

V sredo, 1. aprila, je bil sestanek **Zveze slovenskih mater in žena** z razgovorom ddelegata slov. dušnega pastirstva v Argentini prelatom Jožetom Škerbcem.

Po naši Domovih se vršijo **duhovne obnove** za veliko noč, v cerkvi Marije Pomagaj pa molitvene ure ob prvih sobotah.

Na cvetno nedeljo, 5. aprila je bil v cerkvi Marije Pomagaj **blagoslov butaric** in oljk, enako v Rožmanovem domu in v drugih Domovih.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Argentina ima nemalo problemov. Zdrava pamet pravi, da jih je treba rešiti. Nekaj takega smo slišali tudi po zadnjih volitvah, ko sta vlada in opozicija soglasno objavljali, da bodo vsaj nekaj časa pustili ob strani volilne zadeve in se posvetili „vladanju“. Danes lahko jasno vidimo, da ne eni en drugi niso izpolnili svojih obljub.

PRAZNI UPI

Dejansko si je družba oddahnila, ko je bil predsednik Menem znova izvoljen, saj so si vsi nadejali, da se bo sedaj vztrajno posvetil le vladanju, ko je že dosegel ponovno vladno dobo in mu je tretjo ustava izrecno prepovedala. A ne, bili so prazni upi. Ves ta čas zadnjega leta smo lahko prisostvovali hudim ofenzivam tako na političnem kot na sodnem področju z enim samim namenom, da bi predsedniku omogočili še tretjo vladno dobo.

Precej se govori o tem, tudi mi smo svojčas pisali o tem, da Menem dejansko ne išče resno nove vladne dobe; vse naj bi bila le bistra taktika, da ohrani v rokah položaj v stranki, ki bi spričo predvolilnih bojov lahko negativno vplival na celotni položaj države in družbe. Razvoj dogodkov je nato pokazal, da te trditve nimajo resne podlage. Po eni strani, ker predsednik in celotna vlada vlagajo v razne ofenzive toliko sil, da tu že en more biti govora o kakem zavajanju političnega presojanja. Po drugi strani, ker s temi naporji bolj škodi družbi in tudi vladni stranki sami kot pa še tako oster boj za nasledstvo.

Dejansko so nekateri resni opazovalci že pričeli premišljevat o sami usodi peronizma. Guverner Duhalde je bil jasen: „Jaz morda ne bom predsednik, a Menem bo padel z mano“. S tega vidika je možno, da Duhalde nikdar ne bo sedel na predsedniškem stolčku. „Duhalde ya fue“ (Duhalde je že prešel) je slišati v vladnih krogih, a tudi med narodom. Vendar je mnogo težje vprašanje, kaj bo s stranko. Spor med predsednikom in guvernerjem jo je dejansko razbil. In kljub temu, da zmaguje predsednik, ima Duhalde toliko moči, da lahko zapre vsakršno pot Menemu do ponovnega predsedništva. S tem bi bilo enotne peronistične stranke konec.

Še hujša je škoda, ki jo ta Menemova težnja povzroča državi. Tudi s tega vidika je jasno, da borba za ponovno kandidacijo ni navidezna, ker v noben videz ne bi polagali toliko in tako nevarnih demagoških ukrepov, kot jih zaznamo danes. Vzemimo le primer delavske fleksibilizacije. Ta je bila eden izmed bistvenih ciljev vlade. Koliko krvavega boja so prebrili bivši ministri, koliko sil v sindikalnih vrstah, ko so drug za drugim razni vladni osnutki kazali, da bo konec sindikalnih privilegijev. Vse tisto nima nič opraviti z besedilom, ki ga sedaj vlada predlaga kongresu.

Vendar je jasno, da pot ni lahka. Prav te dni je ponovno sodna zbornica odločila, da dejansko ni pravne podlage za Menemove želje. Ostane le še Vrhovno sodišče, a v vladi sami počasi a nevzdržno pronica pesimizem nad to možnostjo. Zato so se vsi obrazi ponovno obrnili na politično polje in ideja spremembe ustave, edina pravna in pravilna, je znova zavzela sredino dogajanja. A ta je tudi najtežja, najbolj oddaljena od izgledov uspeha.

VSAKI MORA SVOJO PET

Najbolj žalostno pa je to, da med opozicijo ni nič boljše. Tudi tam so obljubljali, da bodo vprašanje kandidatur pustili za poznejši čas. Vso je ostalo le pri obljubah. Tako med radikali kot med člani Solidarne fronte nenehno gledajo, kako bi drug dru-

tega prehiteli. Tako je te dni radikalna stranka že oklicala svojega predsedniškega predkandidata. To je vodja vlade avtonomnega mesta Buenos Aires (včasih so mu rekli enostavno župan, morda bo kmalu guverner) Fernando de la Rúa. Njegova kampanja na notranjih volitvah Povezave, na katerih se bo moral spopasti z Graciela Fernandez Meijide, ko slonela na treh temeljih: njegova priznana poštenost, izkušnost in zmožnost vladanja. Zadnjih dveh Gracieli očitno primanjkuje.

Z druge strani Graciela še ni oklicana. A zanimivo je, kako izvaja svojo kampanjo širom države. Danes je tukaj, jutri drugje, a povsod skuša prodreti s svojo osebnostjo in si pridobiti ugleda in priljubljenosti.

Dejansko javno menje kaže, da priljubljenost enega in druge teče skoraj vzporedno. Ni slaba ideja, ki so jo večkrat prinesli na dan, da naj bi po odprtih volitvah, ki jih bodo izpeljali, zmagovalac kandidiral za predsednika, tisti pa ki bi bil poražen, za podpredsednika. To je Solidarna fronta izvedla že pri prejšnjih volitvah in ni ji šlo slabo.

Sedaj je isto ponovil tudi De la Rúa, ki je dejal, da bi rad imel Graciela za podpredsedniško kandidatino. To seveda predpostavlja, da bo zmagal na notranjih volitvah, kar še ni gotovo. Po drugi strani pa mu je Graciela odgovorila, da mora biti podpredsedniški kandidat kaka osebnost iz notranjosti dežele, da ne bi vse ostalo v Buenos Airesu.

KAM PLOVEMO?

Vse to je zaznati v nenehnih trenjih, medtem ko država nadaljuje svojo plovo sredi viharjev in čeri. Na to je opozorila tudi misija Mednarodnega denarnega fonda, ki se je te dni mudila v Buenos Airesu. Dejansko Argentina ni prejela preveč dobrega reda pri tem izpitu. Vrsta neopravičenih „domaćih nalog“ je res izredna. Sploh delegacija Fonda osporava kar sedem točk vladne gospodarske politike; mnoge od teh točk pa so povezane z demagoškimi ukrepi, ki imajo precej zveze s predsednikovo željo ponovne kandidature.

Mednarodno ustanovo skrbi slaba davčna nabirka in pa dejstvo, da je davčna zakonodaja v kongresu obsojena na dolgotrajne debate in zavračanje. Če temu prištejemo zadnje novice, ki govore, da bo letos zunanjetrgovska bilanca beležila deficit v višini osem milijard dolarjev, je stvar res vredna skrbi.

Strokovnjaki Fonda tudi osporavajo idejo davka na prodajo avtomobilov, s čimer hoče vlada preskrbeti denar za povišice učiteljem. Kritizira tudi namen, da bi s posebnimi fondi zgradili 10.000 kilometrov avtocest, kar je Menemova volilna poteza. Nasploh pa zahtevajo, da naj se krepko skrajšajo državni stroški. Kljub tolikokrat opevanem redu sedanja vlada zelo razsipa fondne in ni prave kontrole nad tem zapravljanjem.

Preden zaključimo to pisanje, omenimo še položaj tukumanskega guvernerja Bussija. Tucuman sicer ni velika niti važna provinca. Dviga jo le zgodovinska tradicija. A primer Bussija je tako zanimiv in tudi politično važen, da je priločno, da ga omenimo. Vse kaže, da ga bo provincijski parlament končno odstavil. V Buenos Airesu jih skrbi, kaj bo s tem. Zato vladni strategji že sedaj pripravljajo ustavni izhod. Prepričati hočejo Bussija, naj se vda v usodo, zagotavlja pa mu, da zvezna vlada ne bo posegla v provinco. Po ustavnih določilih naj jo naprej vodi podguverner Miguel Topa, bursizem naj pa le sklene povezavo s peronizmom, ko bo šlo za predsedniške volitve. Da, tudi tukaj je na prvem mestu interes tretje Menemove dobe.

Zgodilo se je v Sloveniji...

PREDSEDNIK FRANCOSKEGA SENATA V SLOVENIJI

„Francija vas bo tako kot včeraj tudi jutri podpirala v procesu vključevanja v EZ, po katerem boste, kot si iskreno želim, postali šestnajsta članica zveze,“ je 1. aprila med drugim v nagovoru državnim svetnikom dejal predsednik francoskega senata Rene Monory, ki se je mudil na dvodnevem obisku v Sloveniji. „Francija si danes bolj kot kdajkoli želi biti na vaši strani. In to tudi bo. Zato moramo odpreti novo obdobje v našem sodelovanju in to tako na gospodarskem kot na kulturnem področju. Obé strani lahko veliko pridobita pri okrepitevi naših starih vezi,“ je dodal Monory. „Priznati moramo, da naša trgovinska izmenjava ni na tako visoki ravni kot politična, temveč daleč pod gospodarsko močjo naših dveh držav. Francoska podjetja niso dovolj prisotna v Sloveniji. A to naj bi se spremenilo, še posebej, ker si z obeh strani želimo povečati izmenjavo.“

NOVA GORICA/GORICA

Župana Stare in Nove Gorice, Gaetano Valenti in Črtomir Špacapan, sta na sedežu goriške občine podpisala dokument z naslovom Projekt sožitja med prebivalci Gori-

ce in Nove Gorice. Projekt je namenjen skupnemu reševanju gospodarskih, infrastrukturnih in drugih problemov med mestoma, ki se bodo pojavili z vstopom Slovenije v EZ. Mesti naj bi v ta namen dobili približno 3 milijarde tolarjev, do poletja pa morata pripraviti skupne razvojne načrte in jih predstaviti Evropski komisiji.

KNJIGA O ŠUŠTERŠIČU

Pri založbi ZRC je izšlo delo **Dr. Ivan Šušteršič (1863-1925) - Pot prvaka slovenskega političnega katolicizma**, ki ga je napisal akademik Janko Pleterski. Knjiga je študija o politiku, ob Kreku in Korošcu vodilnem laičnem prvaku slovenskega političnega katolištva, ki pa so ga po prvi in po drugi svetovni vojni iz zgodovinskega spomina izrivali tako njegovi politični nasledniki kot tudi nasprotniki. Delo govori o najvplivnejšem političnem voditelju slovenskega naroda konec prejšnjega in v začetku 20. stoletja. Pleterski skozi delo in pot tedanjega političnega prvaka slovenskega katoliškega gibanja predstavlja slovenski politični razvoj od nastanka večstrankarskega političnega življenja v devetdesetih letih 19. stoletja po do konca prve svetovne vojne oz. Avstro-Ogrske monarhije.

NOVICE S PRIMORSKE

SLOVENSKA SKUPNOST bo na deželnih volitvah 14. junija nastopila s svojimi kandidati v koaliciji **Projekt avtonomij**. Stranka se je odločila, da podvzame ta korak, potem ko je koalicija Oljka bila razpuščena zaradi odhoda Demokratična stranke levice (bivši komunisti). Odločitev edine slovenske politične organizacije v Italiji je močno odjeknila v deželnem političnem življenju.

V ŠPETRU v Beneški Sloveniji so se razvijali Primorski slovenistični dnevi. Že 9. posvet primorskih slovenistov z obeh strani meje je namenjen obravnavi slovenskega jezika ob italijansko-slovenski meji in spoznavanju kulturnih posebnosti Beneške Slovenije. Udeleženci so razpravljali o jezikovnih vprašanjih, stikih med jezikoma na meji, o razmerju med narečjem in knjižnim jezikom itd.

TRST - V Društvu slovenskih izobražencev so 30. marca odprli razstavo slovenske-

ga slepega fotografa Evgena Bavčarja, ki živi in dela v Parizu. Bavčarjeve fotografije so podobe duhovnega sveta, vez med vidnim in nevidnim. Umetnik ta dva zliva v celoto, pri tem mu pomagajo sluh, dotik in spomin na podobe iz otroštva, ko je še videl. Trenutno pripravlja dve razstavi: v Berlinu bo z razstavo **Rimska sled** poskušal tamkajšnjemu občinstvu dokazati, da so Slovenci vedno bili del Evrope, z razstavo **Tragedija srednje Evrope** pa bo dokazoval, da se je tragedija polpretekle zgodovine začela na slovenskih tleh s soško fronto.

V GALERLI Tržaške knjigarne v Trstu so odprli razstavo 12 grafičnih map lanskega truda slikarja Lojzeta Spacala. Spacal je sam izbral motive za te grafike, ki bodo krasile knjigo, ki bo vsebovala tudi pesmi Borisa A. Novaka. So si lahko ogledali tudi film o Lojzetu Spacalu z naslovom **Barva spomina**, ki ga je posnela ljubljanska televizija v letih 1966/67.

Borba o nasledstvu SFRJ

V zadnjem krogu pogajanj o nasledstvu SFRJ znova ni bil dosežen nikakršen sporazum; sodeč po izjavah predstavnikov delegacij iz držav, nastalih na območju nekdanje Jugoslavije, so za to kriva stališča jugoslovanske - srbske pogajalske skupine.

Miran Mejak iz Slovenije ocenjuje, da se jugoslovanska delegacija pogaja samo zato, da bi napravila vtis, da je pripravljena privoliti v sporazum, ne pa z namenom, da bi v resnici kaj dosegli.

Tudi vodja delegacije BiH Džemal Fako je potrdil, da so vse druge delegacije podprle ponudeni mini sporazum o negospodarskih vprašanjih, njegovo sprejetje pa je zavrla ZRJ, ki je načela vprašanje referenčnega datuma nasledstva. Fako trdi, da se je mednarodni pogajalec Watts zdaj odločil, da bo prekinil takšno vedenje.

Vodja hrvaške delegacije Marendić pravi, da je Watts od jugoslovanske strani zahteval, naj v dveh tednih predloži izvirne dokumente, na podlagi katerih trdi, da pripada večina zlata v baselski banki Jugoslaviji.

Marendić je poleg tega dejal, da je Watts od jugoslovanske delegacije zahteval tudi dostop do arhivov, ki so nujni za postopek nasledstva. ZRJ je namreč v Bruslju vztrajala, da je treba kot pogoj za dostop do arhivov najprej opredeliti državno premoženje in datum nasledstva. Marendić pravi, da je jugoslovanska stran po Wattsovim mnenju dolžna brez kakršnihkoli pogojev dati na vpogled dokumente, ki so bistveni za vprašanja nasledstva. Watts je tudi s to zahtevo zožil manevrski prostor za izmikanje pogajanjem.

Izraelski akt ni sporen, pravi vlada

2. aprila je vlada Republike Slovenije obravnavala informacije o aktu, ki sta ga sklenila direktorja vojaško varnostno-obveščevalnih služb (VOS) Slovenije in Izraela in ugotovila, da je podpisan akt dokument o sodelovanju dveh VOS in se nanaša na varovanje podatkov zaupnega značaja. Vlada ugotavlja, da akt po vsebini ni sporen in ni povzročil škodljivih posledic za državo.

Očitno je, da je takratni direktor VOS izhajal iz ocene, da gre za operativni akt dveh VOS, ki ga lahko podpiše sam vodja službe in da o tem ni potrebno posebej seznanimi vlade in parlamenta.

Čeprav s podpisom tega akta državi ni bila povzročena nobena škoda, bi morala takratni direktor VOS pa tudi obrambni minister (Kacin) razčistiti proceduralna vprašanja in pravne dileme ter zagotoviti, da bi bili postopki sprejemanja akta izpeljani na ustrezen način, meni vlada. Po njenem mnenju pa za uvedbo morebitnih postopkov za ugotavljanje odgovornosti, zlasti disciplinske, ni več zakonskih pogojev. Poleg tega ne tedanji obrambni minister ne direktor VOS nista več na teh delovnih mestih.

Tudi mariborska škofija se pritožuje

V mariborski škofiji so pripravili časnikarsko konferenco, da bi javnost seznani li s svojim materialno-finančnim poslovanjem ter s prepočasnim reševanjem njihovega denacionalizacijskega zahtevka. Po besedah mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja pestijo mariborsko škofijo številni prostorski problemi; še zlasti škofija nima dovolj primernih prostorov za svoje sekundarne dejavnosti, poleg tega pa jo bremenijo tudi veliki krediti, ki jih je najela za izgradnjo Andreanuma. Zato si v škofiji želijo, da bi država čim hitreje rešila njihov denacionalizacijski zahtevek.

Po besedah dr. Krambergerja v primeru denacionalizacijskega zahtevka mariborske škofije ne gre za veliko premoženje, zato je počasnost pri reševanju tega še toliko bolj nerazumljiva. Škofija je vložila zahtevo za vračilo 220 hektarjev kmetijskih zemljišč, terja tudi vračilo štirih objektov, ki so bili nekoč v cerkveni lasti. Objekt, v katerem sta danes Srednja kmetijska šola in Fakulteta za agronomijo, ter grad v Betnavi terja škofija nazaj v naravi, v zvezi z vračilom drugih objektov pa se je pripravljena pogovarjati o odškodninah oziroma zamenjavi.

Dr. Kramberger je dejal, da si želi mariborska škofija probleme v zvezi z denacio-

Dr. Bleiweis in njegov čas

V Narodnem muzeju Slovenije so 7. aprila odprli razstavo *Dr. Bleiweis in njegov čas*, ki jo je pripravil Gorenjski muzej Kranj.

Razstava predstavlja dr. Bleiweisa kot osrednjo osebnost slovenskega kulturno-prosvetnega in političnega življenja 19. stoletja, pa tudi njegove manj znane dejavnosti, med drugim pisanje dram.

Dr. Janez Bleiweis, rojen 1808 v Kranju, je na Dunaju doštudiral medicino, humano porodništvo in veterino. Po letu 1841 je vse do smrti 1881 živel v Ljubljani, kjer je bil osrednja osebnost slovenskega kulturno-prosvetnega in političnega življenja. Pomemben je bil kot politik, živinozdravnik, zdravnik, profesor veterine in sodne medicine, še posebej pa kot pisec in urednik kmetijskih in rokodelskih novic, ustanovljenih leta 1843.

Znana je njegova rešitev črkovnega spora z odločitvijo za gajico, torej pisavo, ki jo uporabljamo še danes. Uveljavil je tudi ime Slovenija za dotedanje narodnostno ozemlje, imenovali pa so ga tudi "očeta slovenskega naroda". Prispeval je k napredku kmetijstva, še posebej živinoreje, poljedelstva in sadjarstva.

nalizacijo rešiti sporazumno z državo, vendar pa se država po njegovi oceni na predloge škofije ne odziva dovolj hitro in korektno. Mariborski škof še vedno upa, da bo probleme mogoče rešiti z dialogom, sicer bo škofija prisiljena poiskati svojo pravico pri ustreznih mednarodnih ustanovah v Strasbourgu in Bruslju.

Ekonom mariborske škofije Mirko Krašovec je na časnikarski konferenci zavrnil namigovanja v nekaterih sredstvih javnega obveščanja, češ da je Cerkev bogata. Po njegovih besedah prejema Cerkev za primarne dejavnosti, kamor sodi predvsem pastoralna, od države sedaj manj sredstev kot v času socializma. Zato je temeljni vir za to dejavnost še vedno zbiranje prostovoljnih prispevkov vernikov oz. miloščine. Še večje finančne težave ima mariborska škofija pri razvijanju sekundarnih dejavnosti, ki jih želijo po mnenju Krašovca nekateri politiki onemogočiti. Krašovec je izrazil upanje, da se bo večji del slovenske politike vendarle otresele oklepov socializma ter da bo država Cerkvi zagotovila stalen vir sredstev za vzdrževanje kulturnih spomenikov ter za dejavnost cerkvenih socialnih, izobraževalnih, kulturnih in drugih ustanov.

Gospodarski vestnik

Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice

Slovenija, naša priložnost

Letošnjega januarja je v Ljubljani potekal seminar pod naslovom "Slovenija, tvoja priložnost". Organizirala ga je ŠOU (Študentska organizacija ljubljanske univerze), v Argentini pa je sprejela nalogo izvedbe razpisa Slovensko-latinskoameriška trgovska zbornica. Pogovori so se začeli leta 1997, ko se je predsednik SLATZ Herman Zupan s člani študentske vlade pod vodstvom tedanjega predsednika Gregorja Macedonija in z vodstvom Mednarodne pisarne, oddelka ŠOU, ki skrbi za sodelovanje med slovenskimi študenti doma in v tujini. V Argentini je prevzel odgovornost pospeševanja in koordinacijo seminarja podpredsednik Zbornice Marjan Loboda. Avtor projekta v Sloveniji je bil minister študentske vlade Jožko Fornazarič, za argentinski oddelak pa sta soodelovali naši rojakinji Tatjana in Lučka Willenpart.

Udeleženci seminarja naj bi bili slovenski študentje višjih letnikov ekonomije, prava in poslovnih ved in mladi diplomanti, potomci slovenskih izseljencev ter slovenski študentje na študiju v tujini.

"V Argentini je seminar zbudil veliko zanimanje" nam zatrdi lic. Marko Amon, ki je bil vodja argentinske skupine. "Prijavilo se je osemnajst interesentov. Žal nas je zaradi težav z vozovnicami končno potovalo samo devet mladih." To so bili univerzitetni študentje Barbara Kobi, Ruth Banko, Martin Vomberger, Jure Javoršek, Bogdan Magister in profesionalci prof. Nevenka Magister, arh. Marino Pangos, inž. Andrej Bertonecelj in lic. Marko Amon.

Seminarja so se udeležili tudi mladi iz Trsta, Stare Gorice, pa še Hrvaške in Madžarske. "Skupaj nas je bilo dvajset. In zanimivo, skoraj polovica iz Argentine", razlaga Marko Amon.

Kako je potekal seminar?

"Tvarina je bila razdeljena na dva dela: makroekonomski in mikroekonomski. V sklopu makroekonomskega dela smo spoznavali splošno gospodarsko stanje v Sloveniji, ekonomsko politiko in pogoje gospodarjenja. V okviru tega dela smo obiskali več ustanov, kot Ljubljansko univerzo in Mestni svet ljubljanske občine. Šli smo tudi na Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj, kjer nam je predaval dr. Janez Potočnik, direktor IMADA, ter državna sekretarka mag. Vojka Ravbar. V Banki Slovenije so nas sprejeli guverner dr. France Arhar, tajnik mag. Matjaž Čepin in upravnik za posle s tujino Janko Tratnik, ki so nam

opisali delovanje in denarno politiko Banke Slovenije. Obiskali smo še Agencijo za restrukturiranje in privatizacijo ter Ljubljansko borzo vrednostnih papirjev."

"V sklopu mikroekonomskega dela pa smo obiskali razna slovenska podjetja: HIT Nova Gorica, MIP, Goriška Brda, Luka Koper, Iskra Domel, Danfoss Trata in Ljubljansko banko. Primerjali smo lahko različne organizacijske strukture med podjetji in spoznali načine poslovanja v Sloveniji. Obenem smo tudi navezali stike z vodstvi podjetij za možnost nadaljnjega sodelovanja. Seminar je v glavnem potekal v Ljubljani in na Primorskem. Imeli smo tudi časa za spoznavanje slovenskih zanimivosti in značilnosti ter ogled prekrasne narave. Imeli smo srečanja s slovenskimi študenti za medsebojno spoznavanje in izmenjavo izkušenj.

Bi bilo pozitivno ponoviti taka srečanja?

Bilo bi zelo pozitivno. Takšno sodelovanje je koristno za obe strani: za tiste, ki živijo v Sloveniji, ker se jim na ta način vrata v svet lažje odpro; mi, ki živimo v tujini, pa pridobivamo določene informacije o domovini in navezujemo stike, ki bi nam sicer bili nedosegljivi.

Kako lahko pripomoremo k boljšemu poznanju Slovenije?

Z medsebojnim sodelovanjem na kulturnem, socialnem in strokovnem področju, z izmenjavo na raznih seminarjih in sejnih. Zelo pomembna bi bila udeležba na izobraževalnih tečajih. Druga zelo važna možnost pa je povezava preko Interneta. To je računalniška svetovna mreža, ki povezuje milijonske mase ljudi na svetu in omogoča tudi, da se Slovenci po vsem planetu srečamo na informacijski avtocesti in po svojih močeh prispevamo k medsebojnemu zblizovanju in sodelovanju.

Z gospodarskega vidika vidiš možnost večje izmenjave med Argentino in Slovenijo?

Gospodarsko sodelovanje med Slovenijo in Argentino je še vedno podpovprečno. Glavni vzroki so daljavo in premalo medsebojnega poznanja. V sklopu današnje globalizacije ti razlogi danes ne bi smeli več obstajati. Tukaj lahko igra važno vlogo SLATZ, preko katere bi bilo primerno, da se slovenska podjetja promociionirajo za nastop v Mercosuru. S te perspektive bi argentinsko tržišče predstavljalo temelj za močnejši slovenski trgovski nastop v celotni Latinski Ameriki.

Skupina „Slovenija tvoja priložnost“ s pisateljem Zorkom Simčičem.

Slovenija, moja dežela

Situla iz Vač

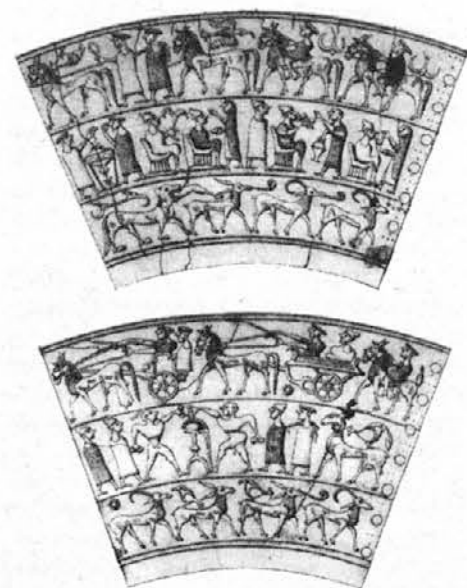
Vače pri Litiji so najpomembnejše ilirsko najdišče v Sloveniji. Iliri in Kelti so živeli v naših krajih v prvem tisočletju pred Kristusom do rimske invazije. Počasi je njihova kultura prešla v železno, halstatsko dobo in se razvila precej visoko.

Tako so umrlemu ilirskemu veljaku v Vačah, planoto nad Litijo, dali s seboj v grob razne predmete, orožje in drugo, da ga bo lahko uporabljal na drugem svetu. Med njimi je najbolj znan in vreden kakih 20 cm visok vrč iz brona, (takim se z mednarodnim izrazom reče *situla*). V izdelavi kaže delno vpliv etruskanske umetnosti, na njem pa je prikazano življenje na dvoru visokega ilirskega veljaka.

ta obriti glavi, kar označuje sužnje. Služabnik drži v roki insignijo dvoglavega orla, simbol kneza.

Vaška situla je najdragocenejši zaklad ljubljanskega muzeja.

Uspeh našega pianista

Teatro Colón je največja in najboljša operna institucija v Argentini. V njem gostujejo največji svetovni umetniki, med njimi je bilo tudi več Slovencev.

V Colónu je doseglo velik uspeh tudi vrsta že tukaj rojenih Slovencev, ki so obiskovali v njem izvrstno pevsko šolo. Preko Colóna prišli v mednarodno areno.

V teatru je obiskoval šolo kot pianist in dirigent tudi naš znani glasbenik **Ivan Vomerger**. V zadnjih časih sodeluje kot pianist v raznih glasbenih delih, ki jih Colón prireja v svoji hiši ali drugje, tudi v notranjosti države, ter z njimi nudi priliko mladim pevcem, da si pridobijo izkušnje.

Secretaría de Cultura mesta Buenos Aires je sedaj priredila ciklus *Buenos Aires Clásica*, katere prva predstava je bila Mozartova opera bufa *La finta giardiniera*.

Pisali smo pred 50 leti...

Pomembna srečanja

Na velikonočni ponedeljek - 29. marca - je pripeljala ladja „Santa Cruz“ nekaj stotin Slovencev - imigratov iz Evrope, beguncev pred komunističnim nasiljem v domovini, da si v Argentini ustanove novo bodočnost v miru, osebni svobodi in delu. Z veseljem so stopali na tla jutranjega „dobrega zraka“.

Ko je ta ladja še stala v luki, pa je 1. aprila prispela titovska ladja „Partizanka“, da odpelje nekaj sto Jugoslovancev, od tega 120 Slovencev, nazaj v Titovo Jugoslavijo, da po dolgi ločitvi zažive od prislužka svojega dela tujcu med domačimi v udobnem počitku. Z veseljem so stopali na brod v siju večerne „rdeče zvezde“.

Pomembno srečanje v buenosaireskem pristanišču.

Prvi beže iz kraja, ki je drugim „podoba raja“: dva svetova sta se srečala in si pogledala iz oči v oči.

Kaj vidim v njih dnu?

V očeh prvih je ležalo veliko razočaranje nad domovino, žalost nad tisočimi mrtvimi, ki so ostali tam... Oči so jim svetlele od

radosti, stopajo na tla osebne svobode prav na praznik Vstajenja, ki jih bo odrešil be-racije za milost sveta ter jih postavil spet kot ljudi med ljudi.

V očeh drugih pa je ležalo hrepenenje po domovini. Videli si ljudi, ki so vsa kruta leta svetovne morije preživeli ... v upanju, da bo razpadel fašizem, ki jih je poglaval v svet, in se bo znova odprla pot domov. Oči se jim svetle od pričakovanja nečesa velikega, močnega, kar jim kot mavrični sen slikajo hlastajoče besede časopisov in govornikov... v raj pod rdečo zvezdo.

Križajo se ladje in zamenjavajo se usode.

Kakšno bo prihodnje srečanje?

Mnogo vere imamo, da bodo potnikom „rdeče zvezde“ blesetele oči od solza razočaranja, potnikom „svetega križa“ pa od veselega pričakovanja nečesa velikega, mogočnega...

„Santa Cruz“ je priplula iz burje, „Partizanka“ s harmoniko zavija v ciklon...

Svobodna Slovenija, št. 8.
15. aprila 1948

Desnica močnejša pri glasovanjih

Razprave o dopolnilih k zakonu o denacionalizaciji je komisija v državnem zboru 1. aprila vendarle začela. V zadnjih tednih so začetek razprave kar petkrat preložili, najverjetneje zato, da bi se v koalicijski vendarle dogovorili, za kakšne spremembe so.

Vladna kalicija se ni dogovorila, čeprav so javno razlašali drugače - praviloma so si pri glasovanjih in v razpravi poslanci Liberalne demokracije (LDS) in Ljudske stranke (SLS) stali nasproti. V komisiji je bila uspešnejša ljudska stranka - skupaj z opozicijsko SDS in SKD. V manjšini za glas ali dva pa je ostala LDS skupno z ZL.

V kritiki o izvedbi, ki je izšla v velikem dnevniku La Nación, je poleg drugih omenjen tudi naš pianist. O njem pišejo:

„... petje je podpiralo odlično sodelovanje pianista Ivana Vomergerja, katerega branje partiture je bilo jasno, s pravilnimi „tempi“ in tehnično natančno.“

Mlademu pianistu čestitamo in mu želimo še veliko uspeha na umetniški poti.

Z izidi 6:8 in 7:8 sta bila zavrnjena predloga LDS, da bi država ne vračala posesti na območju naravnih znamenitosti, ki sta jih tako zavarovala država ali občina (npr., blejski otok) in da se ne vračajo posesti fevdalnega izvora. V obeh primerih bi denacionalizacijski upravičenci, če bi bil predlog LDS sprejet, dobili odškodnino za premoženje, ki bi jo moral izplačati odškodninski sklad, ki pa za to nima denarja. Z omenjenima dopolniloma je LDS kljub odločbam ustavnega sodišča skušala doseči, da država Cerki vendarle ne vrni vrniti v naravi vsaj dela velikih posesti.

Pravi spopad ob teh dopolnitvah pa je seveda pričakovati pri glavnem glasovanju v državnem zboru.

Podobno tesen (6 za, 7 proti) je bil izid glasovanja o predlogu vodje poslancev kluba Združene liste, bivše Partije, Mirana Potrča, da bi država denacionalizacijskim upravičencem v primerih, ko so v njihovih stavbah najemniki, stavb ne vrnila, ampak bi jim v petih letih dala druga stanovanja.

IVO ŽAJDELA

KAJ JE S SLOVENSKO POMLADJO?

Pri tem je bil poraz SDS in SKD še večji tudi zato, ker so prav vsi poslanci SLS podprli resolucijo, manjkali pa so glasovi treh poslancev predlagateljev, med njimi celo Peterleto. Izgovori, da so imeli tisti dan „neodložljive opravke“, so piškavi, kako pa potem nihče od poslancev drugih strank ni imel kakšnih neodložljivih opravkov. Tu naj omenim še neko drugo glasovanje, kjer se je opazila neodgovornost nekaterih izvoljenih ljudi iz pomladnih vrst. Ko so v ljubljanskem mestnem svetu glasovali o spomenikih, jim je zmanjkalo en glas samo zato, ker je eden od svetnikov imel takrat „neodložljive opravke“ - moral je peljati avto na servis.

Če povzamem, tako pomembnih projektov, kot je lustracija, naj se SDS in SKD lotevata takrat, ko bo za to klima v parlamentu zrela oziroma, ko bo zagotovljena večina. Na vseh volitvah po letu 1990 pomladna opcija nikoli več ni doživela tako ugodnega rezultata, kot na parlamentarnih volitvah novembra 1996. Z drugačno poli-

tiko bi lahko ona vodila vlado. Tako pa vlado vodijo postkomunisti, pomladni tabbor pa je razklan in ta razklanost se samo še pogloblja.

Če komu zgornje besede niso dovolj, potem naj si pogleda nekaj števil z dosedanjih volitev.

SLS je na volitvah leta 1990 podprlo 135.808 volilcev, leta 1996 pa 207.000.

SKD so leta 1990 podprli 140.403 volilci, leta 1992 163.572; leta 1994 172.424; leta 1996 pa le še 102.678 volilcev.

SDS je leta 1994 podprlo 112.425 volilcev; leta 1996 pa 172.256.

Leta 1990 je skupino strank SKD, SLS, SDZ in SDSS podprlo 457.000 volilcev, leta 1996 pa je tri pomladne stranke SLS, SDS in SKD podprlo 480.000 volilcev.

Pri teh številkah si moramo postaviti nekaj bolj ali manj retoričnih vprašanj. Kako to, da je SLS v sedmih letih pridobila okoli 72.000 volilcev? Kako to, da je SKD v zadnjih dveh letih izgubila 70.000 volilcev? Kako to, da je Janeza Podobnika novembra

1997 volilo 15.000 volilcev manj, kot leto prej njegovo stranko SLS. Očitno jo je SLS kljub svoji politiki in kljub napadom dobro odnesla in torej ni prišlo do bistvenega osipa njenih volilcev. Najpomembnejše vprašanje pa se postavlja, zakaj je skupnega kandidata SDS in SKD Jožeta Bernika volilo kar 176.000 volilcev manj, kot pa leto prej ti dve stranki skupaj (stranki sta dobili 274.934 glasov, njun predsedniški kandidat pa le 98.996)? Kje so ostali vsi ti volilci? Zakaj večina izmed njih ni šla na volitve? Prav ta pokazatelj nas opozarja, da se je v tem letu moralo zgoditi nekaj hudega, da tako ogromno število volilcev SDS in SKD ni podprlo njunega skupnega kandidata. Verjetno je, da je kateri od njih volil Cerarja ali celo Kučana, toda še vedno nam ostane številka, ob kateri bi se morala Janša in Peterle pošteno zamisliti. To obnašanje v volilnem telesu pomladnih strank se odraža tudi pri drugih volitvah. Po volitvah državnih svetnikov smo lahko prebrali, da bi med predstavniki lokalnih interesov izmed vseh 22 lahko pomladne tri stranke dobile kar 18 svetniških mest, če bi nastopile enotno, tako pa so jih le 11. Tudi pri volivah ljubljanskega župana se odraža podobna slika. Ljudje raje ostajajo doma,

kot pa da bi šli na volitve, zato so kandidati „levice“ zbrali skupno 66 odstotkov pomladna predstavnika pa le 31 odstotkov glasov. Če pa bi pomladne stranke bile povezane, če bi sodelovale in če bi šle na volitve v Ljubljani s skupnim uglednim kandidatom, potem skoraj z gotovostjo lahko trdimo, da bi bil župan iz njihovih vrst. Kot vidimo, so številke naravnost alarmantne. Apatija ljudi oziroma volilna abstenenca je tako huda, da bi se že samo pri tem podatku morala Janez Janša in Lojze Peterle pošteno zavedati, kje smo in se vprašati kako naprej.

Temeljni odgovor na sedanje stanje je torej bolj ali manj le eden. Za stranke slovenske pomladi zdaj ni noben projekt bolj važen, kot to, da na vsak način začnejo (spet) iskati skupno pot, s katere so krenili v letu 1997. Če pa bodo prvaki pomladnih strank še naprej solirali, še naprej izražali svojo zamerljivost, maščevalnost, rivalstvo, to torej, kar so počeli v zadnjem letu, potem rešitve iz pozebe slovenske pomladi seveda ne more biti. Iskanje krivde, kdo je bolj in kdo manj kriv, bi zadevalo samo še poslabšalo, kolikor jo je sploh še lahko poslabšati. Prioriteta je torej jasna.

KONEC

Odprava Patagonija 98

- 20.1. Prihod v Bariloche - k družini Kambič.
- 21.-24.1. Priprave za pot na jug, nakup hrane in opreme.
- 25.1. S prijatelji iz Bariloč, ki so Matjaž, Sandi in Damjan Žužek, Matjaž Kambič, Dinko in Bogdan Bertonec, naredimo klasičen pristop na vulkan Lanin 3777 m. Zelo lep razgled daleč naokoli. Iz Bariloč en dan vožnje.
- 26.1.-30.1. Plezanje v plezališčih okoli Bariloč.
- 30.1. Iz Bariloč se odpravimo ob deseti uri. Ta dan prevozimo 850 km in se ustavimo v mestu Perito Moreno. Prespimo v kampu.
- 31.1. Zgodaj zjutraj nadaljujemo pot po Ruta 40. Ta dan prevozimo 650 km po netlakovani cesti in prispemo ob deveti uri v Chaltén. Vreme se ta dan po dveh mesecih polepša.
- 1.2. Vreme je kristalno čisto in brez vetra. Najamemo konje za prenos opreme v bazni tabor Rio Blanco (tri ure iz Chaltén). Trije konji z arierom nas stanejo \$ 110. Isti dan uredimo bazni tabor in spakiramo opremo za plezanje. Odločimo se, da vstopimo v načrtovano smer in plezamo v alpskem stilu (plezalec vstopi v smer in izstopi na vrhu, brez vračanja v bazni tabor in brez pritrjenih vrvi). Isti dan prideta v bazo tudi dva Slovenca, Sandi Kelnerič in Boštjan Šterbal.

Monika Kambič

Klemen Mali

- 2.2. Ob drugi uri zjutraj se odpravimo iz baze proti Paso Superior. Zaradi težkih nahrbtnikov smo šele ob sedmi uri zjutraj na Pasu. Z Moniko čakava Alfreda več kot dve uri, ko prispe na Paso, reče, da je zelo utrujen in da odstopa od plezarije. Z Moniko se na hitro odločiva za bolj plezano smer Franco Argentina. Ob enajsti uri sva pod Brecha de los Italianos. Plezanje v Brechi čez dan je zelo težavno in nevarno. Splezati moraš sedem raztežajev dolg kuloar, 40,90, III-IV. Fiksna vrv je samo na vstopu v kuloar, pri krajini počti. Ob štirih popoldne sva na

Brechi, kjer se zaradi utrujenosti odločiva za bivač. Vreme je kristalno čisto.

- 3.2. Ob pol sedmih vstopiva v smer Franco Argentina. Plezanje v steni je zelo vroče, plezava v kratkih rokavih. Kljub temu, da sva brez skice smeri, plezava zelo hitro. Stena se še ni očistila. Vse je lepo do tretje ure popoldne, ko sonce zaide za hrib. V trenutku je vse zaledenelo s tankim ledom po počeh in platah. Plezanje po mokri skali na soncu je še znosno, a zaradi ledu se ustaviva samo tri raztežaje pod vrhom stene. Ob treh popoldne se odločiva za bivakiranje. Zjutraj ob štirih sestopiva. Vsa pokrajina je pokrita z oblaki, smo že v slabem vremenu. Pri sestopu po smeri srečava Sandija in Boštjana. Bivakirala sta nad ključnim mestom smeri, na zelo slabem prostoru. Zvečer smo v baznem taboru. Večino opreme sva pustila na Pasu. Dežuje.

- 5.2. Bazni tabor Rio Blanco. Oblačno.
- 6.2. Bazni tabor. Oblačno in vetrovno. Alfredo Aliaga odpotuje domov.
- 7.2. Odidemo na Paso, vreme se poslabša. Oblačno in vetrovno.
- 8.2. Sestop v bazni tabor. Oblačno.
- 9.2. Zopet odidemo na Paso. Vreme se polepša. Prespimo.
- 10.2. Zjutraj, ko pridemo do vstopa do Brecha de los Italianos, Fitz Roy dobi megleno kapo in izgleda, da se bo vreme poslabšalo. Počakamo do tretje ure popoldan, vreme se še ne izboljša. Odločimo se za sestop do Pasa. Proti večeru se vreme izboljša.

11.2. Ob tretji uri zjutraj z Moniko odideva proti Poincenotu, 3036 m. Ob petih vstopiva v Williamsovo smer. Ponoči je bilo zelo toplo, temperatura ni padla pod nič stopinj, zato je plezanje po snežni rampi na začetku težavno. Proti vrhu pa se izboljša. Ob deveti uri sva na rami, kjer pustiva ledno opremo. Plezanje do vrha je lahko, četrte stopnje z mesti pete stopnje. Najtežji je prehod iz rampe na ramo, plezanje šeste stopnje in čez. Vreme je oblačno in vseskozi kaže, da se bo poslabšalo. Na vrhu sva ob polni uri. Zelo lep razgled na Fitz Roy, tudi vreme se izboljša. Sestopiva po isti smeri in ob pol osmih popoldan sva na Pasu. Prespiva.

- 12.2. Skupaj s Sandijem in Boštjanom sestopimo v bazni tabor, ker smo brez hrane. Vreme je lepo.

- 13.2. Po kratkem počitku popoldan spakiramo in se zvečer odpravimo

- proti Pasu. Ob deseti uri smo na Pasu.
- 14.2. Brez spanja se odpravimo proti Brechi. Plezanje v Brechi je veliko lažje. Z Moniko imava minimalno količino opreme. Ob štirih zjutraj sva na Brechi, kjer nekaj malega pojeva in se spočijeva. Ob sedmi uri vstopiva v smer Franco-Argentina. Vreme je bilo zopet vroče in plezava zelo hitro. Ob enih popoldan sva na mestu, kjer sva morala zadnjič obrniti.

Plezanje je lažje, kljub ledu, ki ga je še nekaj ostalo v zgornjem delu stene. Ob štirih popoldne sva na robu stene. Do vrha imaš okoli 40 stopinj, ki led-sneg in na koncu plezanje druge stopnje. Ob pol šestih stojiva na vrhu Fitz Roya 3441 m. Na vrhu ostaneva več kot eno uro. Brez vetra in lepo vreme nama ponuja zelo lep razgled. Pri sestopu z vrha srečava Sandija in Boštjana. Na vrh prideta ob devetih zvečer. Pri sestopu z Moniko nimava nobenih težav. Ob enajstih zvečer sva na Brechi, kjer nekaj pojeva in nadaljujeva sestop do Paso Superior, kamor prideva ob četrty uri zjutraj. Po triindesetih urah brez spanja, plezanja in sestopanja se končno uleževa v spalne vreče in zaspiva. Predno ležem v spalno vrečo, dam greti vodo za čaj. Zbudim se ob sedmih. Razen brnenja kuhinjskega in črne posode ni sledi o čaju...

- 15.2. Počivava na Paso Superior. Zelo lepo vreme.
- 16.2. Ob sedmi uri zjutraj začneva sestopati v bazo. Ob desetih sva v baznem taboru. Oblačno.
- 17.2. V Chaltén odnesemo nekaj opreme. Vreme je zelo lepo.
- 18.2. Sva v baznem taboru, počivava. Vreme je zelo lepo.
- 19.2. Najameva enega konja, ostali del opreme odneseva sama. Zvečer se srečamo z Andreo Fava, hčerjo Cesarina Fava, ki dela v restavraciji "El Pilar". Dobro argentinsko meso in vino tinto nam povrneta moči.
- 20.2. Odidemo na pot, z nama sta tudi Sandi in Boštjan. Pridemo do Perito Moreno, kjer prespimo.
- 21.2. Pripeljemo se pod Tronador, kjer naj bi bila pustna zabava in praznovanje rojstnega dne Monikinega očeta Borisa Kambiča. Zaradi smrti gospoda Berganta dva dni prej na Cerro Capilla je zabava odpovedana. Prespimo pri družini Jerman pod Tronadorjem.
- 22.2. Vrnitev v Bariloche.

KLEMEN MALI

Slovenska kri

V Italiji v Bresci, kjer sedaj živi, je profesorica zgodovine Angela Cukjati iz Tablade izdala znanstveno knjigo o arheološkem pregledu o Indijancih v Argentini.

V založbi *Centro Italiano Studi e Ricerche Archeologiche Precolombiane* je izdala knjigo z naslovom: **ARGENTINA, UNA VISIONE DELLE ANTICHE CULTURE PREISPANICHE**.

To društvo se ukvarja z raziskavo indijanskih kultur, ki so cvetele v Ameriki pred prihodom Evropejcev, pa tudi izdaja arheološke in etnološke knjige ter sodeluje z raznimi drugimi podobnimi društvi.

Knjiga je odličan pregled indijanskih rodov v Argentini, njih kulture, naselitve, najdišč, vse bogato ilustrirano z raznimi fotografijami. Pričenši na severu z rodovi Omaguace do Indijancev na Ognjeni zemlji z vsem znanstvenim aparatom natančno pregleda in razgrne pred bralcem, kaj so odkrila izkopavanja.

Zanimiv je uvod v knjigo, ki ga je napisala Elvira Pieri Orefici, v katerem pravi med drugim: „Idea izdati priročnik, posvečen arheologiji v Argentini, je rojen iz ljubezni mlade žene do zemlje, ki je gostoljubno sprejela njeno družino, ki izhaja iz Slovenije. Kar jasno dokazuje, da so ljudje, katerih korenine gotovo niso blizu *sierre* ali *pampe*, popolnoma razumeli važnost kulturnega pregleda daljne preteklosti...”

Ta knjiga je prijeten zgled, kako se lahko potomci Slovencev vkoreninijo v zemljo svoje nove domovine Argentine, in da lahko iz obeh rastejo tudi v tretji deželi, kjer so oddaljeni geografsko, a tudi tam povezani z obema svojima domovinama.

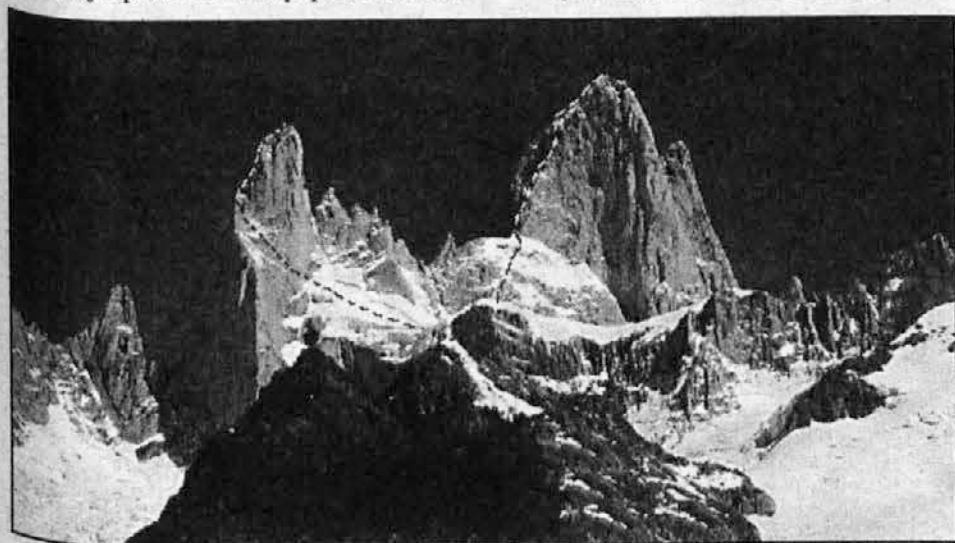
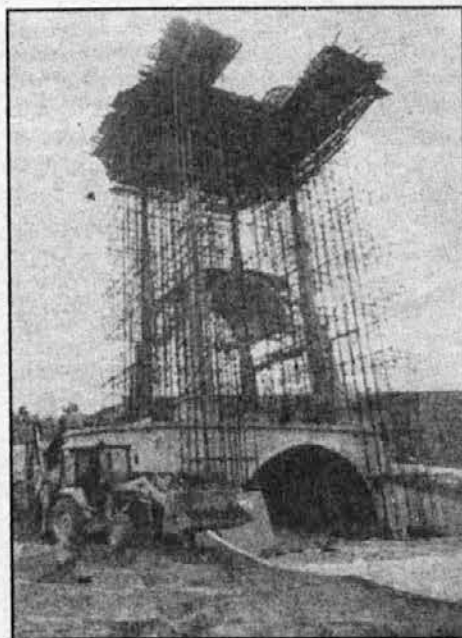
TD

Na Teharjah vlivajo Kristusovo krono

V Parku spomina na Teharjah je osrednji spominski objekt, imenovan Kristusova trnova krona, v grobem že skoraj dograjen. Prav te dni mu gradbeniki vlivajo še 70 ton težko betonsko krono (glej sliko), ki se dviga v višini 19 metrov. S nakazanim denarjem bo letos mogoče v celoti končati ta del, ki ga bodo potem gradbeniki oblekli v marmor. Tu bo letos oktobra že lahko potekala spominska maša. Predsednik teharske komisije Janez Lampret je izrazil upanje, da bo država tudi v naslednjih letih zagotovila ustrezen denar, da bodo lahko dokončali ves projekt.

Načrt za vse obeležje je izdelal arh. Mušič. Po vhodnem portalu s kapelico Kristusovih solza bo peljala pot do vhoda v taborišče, kjer stoji centralni spominski objekt, cerkev Kristusove trnove krone, v kateri je tudi kostnica. Naprej se bo vzpenjal Križev pot in se končal ob kapelici Kristusovega vstajenja.

Levo Poincenot, desno Fitz Roy; smer plezanja je začrtana.

REZI MARINŠEK

VELIKONOČNI SPOMIN

Ob robu mesta, pri Franceljnu, je izstopila iz avtobusa, vesela, da se je rešila duha po česnu, po klobasah in se napotila po ozki cesti proti domu. Mimogrede si je ogledala njej tako priljubljeno pokrajino in opazila najmanjšo spremembo. Ko je zavila v park, je opazila, da na drugi strani, čez cesto, vrbam poganjajo mačice. S prijateljico Heleno jih bova natrgali, je pomislila. Lipe, takrat še tako mlade lipe pred gradom so bile vse zelene. A ni še dobro prešla temačno vežo, kar je zaslišala Nežkin odrezavi: Lejla domu! Kaj pa je to, se je začudila. Tekla je po strmih žlindrovih stopnicah v drugo nadstropje, ko je ugledala mamo v predstobi, jo je vprašala zakaj jo kličejo. Rekli so, da si v gradu, ji je pojasnila. To je bil njen pozdrav. Niso si dajali rok, saj niso bili tujci, prihod je bil mimogrede opravljen. V stanovanju je že bilo končano velikonočno generalno čiščenje, v prvi sobi je dišalo po poticah. V kuhinji je Ivek čakalo barvanje prihov, on je to tako znal. Lejla se je navadno vrnila prva domov. Saj bi skoraj lahko prišla peš, se je smejal Ivek. Otroci so vedeli, da sta se starša, komaj poročena, res peš spravila na pot v Novo mesto k maminim staršem. Takrat avtobusa ni bilo. Za malico sta nesla polento, drugega ni bilo, ali to je bilo ob koncu prve svetovne vojne.

Nežka je stala pri štedilniku in nekaj „šmarila“, kot je ona rada rekla.

Drugi dan so prišli ostali; ne samo sestra in brata, ampak tudi drugi grajski študentje in naenkrat je stara stavba oživila. Treskali so z vrati, se obiskovali, se smejali in toliko so si imeli povedati. Nežka je skuhalo veliko gnjat in klobase. Hren je bil pripravljen. Ivek je prelepo porisal pirhe. Nežka, ki je bila „naša Nežka“ si je v vročo mastno juho nadrobila kruha in tisto z velikim užitek popravila. Le kako more, se je Lejla čudila, saj je bila juha tako mastna, pa prav to je Nežki ugajalo. O kakšni sklerozi se tako nikomur ni sanjalo

in je tudi nihče ni imel. Na veliko soboto po kosilu so otroci tekli do Kočarije in čakali prihod kaplana in mežnarja. Tam, v kapelici, so vaščani imeli blagoslov. Kmetice so naložile jajca mežnarju, ki jih je imel že polno košaro.

Na grajskem stolpu je visela zastava in ko se je po poti pokazal duhovnik, je v stolpu jeknil strel v pozdrav. Z mamino pomočjo je Nežka napolnila velik jerbas z mesom, poticami, kruhom in hrenom in na glavo si je naložila svitek in vse to previdno odnesla v tretje nadstropje. Tam so se zbrali vsi grajski in kaplan je blagoslovljal, seveda tudi pirhe v posebni košarici in Lejla je kot navadno tudi prinesla košek pirhov Inove mame. V gradu ni bilo jajc v zahvalo, ampak denar. Nežka je spet previdno dvignila jerbas in počasi odšla v drugo nadstropje. Doma so se po ustaljeni navadi posedli okoli „apostolske“ mize, s starši na

Portal grajske cerkve v Kostanjevici.

USTANAVLJA SE NOV OTROŠKI PEVSKI ZBOR

In še bomo peli...

Petje je važen del naše tradicije. Slovenski človek je z njim tesno povezan. Pelo se je veliko po družinah, posebno pozimi. Pelo se je v cerkvi, pri maši, ob romanjih, šmarnicah. Ne moremo si predstavljati velikih praznikov (božič, velika noč) brez petja. Pelo se je pri delu: ob ličkanju, čiščenju sadja, ob pletenju vencev... Pesem je ohranjala zavest narodne pripadnosti skozi čas, ko o se kake slovenski državi še nikomur ni sanjalo.

Vse to mi je prihajalo na misel ob novici, da se v naši skupnosti organizira osrednji otroški pevski zbor s podporo Zedinjene Slovenije in v okviru Medorganizacijskega sveta. Ta novica me je silno razveselila, saj je petje bistvene važnosti tudi za našo skupnost. S pesmijo otroci lahko spoznavajo slovenske običaje in kulturo, odkrivajo del narodne duše. Če pa petje vadijo v sklopu nekega zbora, bodo tem lažje ohranjali slovensko pesem in besedo.

Petje v sklopu nekega otroškega zbora pa ima še drug pomen. Naši otroci imajo v sebi iste talente za petje in glasbo kot so jih imeli predniki. A treba jih je odkriti in razviti. V sklopu slovenskih šol se to dela v veliki meri. Vendar je najbolj nadarjenim potreben še korak naprej. Le pomislimo na mnoge, ki so si s petjem in glasbo odprli pot v svet: bratje Marko, Bernarda in Veronika Fink, Janez Vasle, Marko Bajuk... A tudi med nami je ostalo še mnogo obetajočih talentov, ki se močno uveljavljajo tudi v argentinskem svetu.

Zborovsko petje pa je važen vzgojni činitelj. Res, koliko dobre vaje daje mlademu človeku sodelovanje pri zboru: pevec mora biti stalno poslušen na dirigenta; mora doseči koncentracijo (ne sme biti raztresen); naučiti se mora samoobvladavanja (pred občinstvom mora izgubiti tremo); razume, da le s trudom stalno napreduje. Joj, kolikšno bogastvo. Poleg tega pa otroku petje pomaže, da se postopoma vpleta v družbo. Spoznava nove prijatelje, nove kraje. Se nauči izražanja.

Zato res iz srca vabimo starše, naj vpišejo svoje otroke v ta zbor. Kakšni so pogoji? Otroci morajo kazati navdušenje za petje pa resnost in točnost pri vajah. Glede starosti, sega od sedmega leta pa do štirinajstega. Vaje bodo ob sredah in petkih od 18,30 do 19,30. Voditeljica tega zbora pa bo priznana mlada pevovodkinja Marta Selan.

Priprave so že v polnem teku. Prvo srečanje otrok in staršev bo v petek, 17. aprila ob 19. v Našem domu, Hipólito Yrigoyen 2756, San Justo. Prijavite se lahko po telefonu pri Marti Selan na številki 691-1260.

Priznati moramo, da trenutno zborovsko petje med nami ne preživlja najlepših časov. Zato je ta iniciativa toliko bolj dobrodošla, ker bodo iz otroškega zbora izhajali novi, že izšolani pevci, ki se bodo po naravni poti vpletali v naše pevske skupine. Le tako bomo lahko mirnega srca trdili: „In še bomo peli!“

J.K.

čelu in so se mastili v vidno zadovoljstvo očeta, ki je z užitek rezal in delil in prigovarjal, naj še jedo, dokler se niso tako najedli, da res niso več mogli. S trudom so vstali od mize in kar cepali od same prenasitenosti. Bilo je, kot da je to njihova poslednja jed, in kolikokrat so se čez leta spominjali in smejali na ta račun.

Naslednji dan, v nedeljskem jutru, je bila Vstajenska procesija.

Ko je oče iskal novo hišno pomočnico, se je obrnil na župnika sosednje fare. Poštena naj bo in pridna, vse drugo lahko pride kasneje. Nežka je bila šivilja, ali ker ni bilo posebnega šivanja, je sprejela službo in se kar hitro privadila novim razmeram. Ker je bila brihtna, se je vsemu priučila, vendar so bili njena velika skrb in zanimanje prašiči in delo po vrtovih. Na njivah so ji pomagale druge služkinje, pa še „naša Micka“ je prišla v taberh. Bila je dolgo vrsto let pri njih, ko pa je ostala doma, je rada prišla pomagati. Nežka je rada redila „prasce“, kot jim je rekla. Bolj, kot so bili ješčji, bolj je bila vesela. Bistvo je pazila, če se je kdo premaknil od mize, pograbila je krožnik in vrgla ostalo v pominjek. Nič niso pomagale pritožbe Lejle, kam da je izginila njena paradižnikova omaka, ali pa tudi belokranjska prosta potica. Ni marala za „ščavje“, beri rože, to je bila le navlaka. In ko je poleti po vrtu pokosila travo, da dobe prašiči kaj svežega, so šle z njo tudi vse narcise, ki so v šopih, v elipsah rasle po travi. Na, se je jezila Lejla, spet bodo prašiči požrli narcise! Pa Nežka je imela svoj prav in ji nisi prišel do konca. Tudi gospodarjev se ni bala, kje pa! In vendar so jo začuda vsi radi imeli! Bila je cenjena pri hiši!

Prišla je v hišo kot zdravo dekle in iskala družbe, vendar so jo otroci kaj kmalu krstili za „našo Nežko“. Hotela je, da jo vikajo, kot sta jo gospodarja, ali to otrokom ni šlo v račun. In tako so jo tikali, tudi še kot veliki in ona njih. V poletni vročini je prašičem tudi nesla sveže vode ali pa jih spustila na prazen prostor pred svinjakom. Tam so rili zemljo in Nežka je odšla po opravkih. Ko pa jih je nekoč spet hotela zapreti, je največji manjkal. Letala je po gradu in izpraševala, če ga je kdo videl, pa prašiča nikjer. Še drugi so ga iskali, še v sosednjo vas so šli, pa nič.

Ubežnik jo je ubral naravnost v mestece, pri hotelu Bučar je ugledal prašiče in se jim pridružil. Čez čas je prišla gospodinja in prav kmalu opazila pritepenca. Le čigav bi bil, je ugibala in potem so vpraševali druge in tako je glas prišel tudi v grad.

Nežka se je oborožila s preklo in šla ponj! Verjetno se nazaj grede nista pogovarjala in tudi dobil jih je po debelih plečih.

Kadar je oče kupoval mlade prašiče, ni ravnal pazil, da so bili prave krško-poljske pasme, ki se neverjetno zrede in imajo veliko masti, ampak tudi, da so samci. Samci ni maral, ni maral „cirkus“ z njimi, kakor je trdil. Enkrat ga je le uneslo in ko je samica zrasla, je bil „cirkus“. Nekega večera je Nežka na vso sapo pritekla iz hleva z za nas otroke neverjetno novico, da ima „prasic“ mlade. Kar vrglo nas je pokonci in leteli smo v hlev. Svinja je ležala in pet mladičev se je motovilo okoli nje, šestega je v živčnosti pohodila.

Na, zdaj pa imaš, je rekel oče - ni je imel. Vse razen dveh je odpravil od hiše; ko sta že primerno zrasla, jih je pastir z drugimi prašiči odpeljal v žir. Vse poletje so bili v Opatovi gori. Spali so na prostem, za hrano so iskali žir in na potoku so se napili. Ko sta prišla nazaj, sta bila prava divja prašiča.

V šoli po maši so kmetje imeli strokovno predavanje. Med udeleženci je bil tudi oče, ki sicer še malo ni bil kmet, imel pa je brezdvomno kmečko dušo. Strokovnjak jim je goreče prigovarjal, naj prašiče hranijo s surovo hrano. Ne vem, če se je kdo drug ogledal za to, oče pa vsekakor. Kar drugi dan je to uvedel v prakso. Ali prašiči so se uprli. Štirinajst dni niso jedli in Nežka je bila že vsa obupana. Obrnila se je k očetu: Gespud, prasci bodo crknili! Očetu je ušel nasmeh, obenem pa jo je potolažil: nič se ne bojte, ko bodo zadosti lačni, bodo že jedli! In res! Nazadnje so se vdali v kruto usodo in žrli, da je bilo veselje!

In leta so tekla. Ko se je leta 1941 v velikonočnem času mladina vrnila domov, so našli grad sredi selitve. Prišel je ukaz, da ga morajo v enem dnevu izprazniti, ker ga bo zasedla jugoslovanska vojska. Iz vseh bližnjih vasi so kmetje pripeljali vozove, selilo se je tudi sodišče, notariat in gozdna uprava. Grajski so iskali druga zasilna stanovanja. Lejlina družina se je preselila v lekarno, seveda je v gradu marsikaj ostalo zaradi pomanjkanja časa in prostora. Na veliki petek so krali zadnjega prašiča, ker niso imeli kam z njim. Na žalostno velikonočno nedeljo je šla Nežka domov na obisk in se vrnila z novico, da mora ostati doma, ker jo nujno potrebujejo. Čez nekaj mesecev so se tudi oni preselili v mesto.

Po dolгих letih in po velikih izprehodih je Lejla spet obiskala Nežko. Bila je še zelo mlada, ker pa ji je Lejla hotela narediti veselje, jo je vikala. Nežka jo je začudeno opazovala in nazadnje vzkliknila: Kako pa si se ti spremenila!

In spet je preteklo veliko let, ko je jo dosegla vest, da je Nežka v visoki starosti odšla k Bogu! Naj ji bo Vsemogočni usmiljen sodnik!

Del hodnikov na gradu v Kostanjevici.

Preden se odpro vrata naših šol

se zberejo šolarji, starši, učiteljstvo in ljubitelji naših otrok pri začetni sv. maši v cerkvi Marije Pomagaj. Tako smo se 8. marca zbrali v Slovenski hiši pri mašni daritvi v čast sv. Duhu in ob 12. obletnici smrti msgr. Antona Oreharja.

Potek maše je vodila **Veronika Vivod**, berili sta brali **Nataša Grohar** in **Irenka Zarnik**, učiteljice Prešernove šole na Pristavi.

Prelat **Jože Guštin**, ki je daroval sv. mašo, je v pridigi poudarjal važnost globe vere in zaupanja v božjo Previdost. Posebej pa nam je priporočal molitev, ki nas še prav na poseben način povezuje z Bogom, pa naj bo ta prošnja ali zahvala. Vselej nas molitev napolni z mirom, ki ga današnji svet tako zelo potrebuje. Da bi mir vladal v nas samih, v naših družinah, med sosedmi, v naši skupnosti in med narodi. G. prelat je tudi govoril o značilnosti krščanstva: služiti Bogu in bližnjemu. Naj bi že otroke navajali na to, saj smo ljudje družabna in socialna bitja.

Po sv. maši smo v dvorani počastili zastave sedmih šolskih tečajev in zapeli argentinsko in slovensko himno. Navzoče je pozdravil šolski referent **France Vitrih**, posebej še zastopnika veleposlaništva prof. **Tomaža Kunstlja**, predsednika ZS **Marjana Loboda**, prelata **Jožeta Guština**, katehete, učitelje, starše in učence. Spomnil se je pred kratkim umrlega kateheta Prešernove šole prof. **Franceta Berganta** in se mu zahvalil za dolgoletno poučevanje verouka. Spomnil se je še umrlih gg. **Cestnika** in **Kinkla**.

Radovedni smo komaj čakali na igrice **Juri Muri v Afriki**, ki jo je napisal **Tone Pavček**, in ugibali, kdo bo napolnil za to priliko pripravljeno veliko stopnišče v desnem kotu dvorane. Predstavljalni smo si, da je to prostor za pevce. Res. Prav kmalu so z odra začele skakati zelene žabice in se zbirati na stopnišču. To je bil ZBOR ŽABIC - otroci **Balantičeve šole**, ki niso imeli drugih samostojnih vlog. Priskakljali so še ŽABCI MUZIKANTJE = prof. **Ivan Vombegar** in člani **Rock'n Polka** in se nameslili za svojimi instrumenti.

Od žabjega zbora in pripovedovanja **ŠTORKELEJ** = **Marjana Kržišnik** in **Klari Draksler** zvemo, da je **JURI MURI** = **Štrubelj Vanči** odpotoval v Afriko, kjer se po njegovem mnenju zamorcem ni treba umivati. Po suhem je jezditel **KURO** = **Gabrijela Qualliza**, čez morje ga je prinesel **GALEB** = **Veronika Kržišnik**. Ko potuje po Afriki, nas presenetijo živali: **ŽIRAF** = **Nada Erjavec**, **LEV** = **Pavel Urbančič**, **SLON** = **Damjan Obriskal**, **ZEBRA** = **Marjana Klarreich**, **OPICA** = **Sebi Žgajnar**, **KROKODIL** = **Marjan Pugelj**, ena lepša od druge. Predvsem pa ja zaradi elegance izstopal **NOJ** = **Danijela Modic**. Ne vem zakaj, ali nekaj pristrčnega in neobičajnega je bilo na njem, da bi ga vsi radi pobožali.

Nazadnje se junak sreča s črnici. **ZAMORCI SODNIKI** = **Franci Erjavec**, **To-**

maž **Drenik**, **Andrej Šuc**, **Marko Urbančič**, **Niko Falduto**, **Andrej Radoš**, **Matjaž Marušič** in **Martin Frontini** ga za strašno umazanijo kaznujejo z umivanjem, pranjem in mencanjem. Med plesom **VODNIH KAPLJIC** = **Karina Marušič**, **Sonja Poglajen**, **Erika Novljan**, **Evangelina Štefe**, **Monika Oblak**, **Gizela Obržan** in **Cecilija Pregelj** pa se mu voda tako priljubi, da se želi vrniti domov. Kajti Afrika je puščava, nima vode ne brisač.

Nastopile so še domače živali: **PUJS** = **Veronika Marinčič**, **KUŽA** = **Marko Bregar**, **MUCA** = **Nadja Žgajnar**, **ZAJEC** = **Pavel Mehle** in **GAGA** = **Erika Malovrh**.

Kostumi, ki so jih po zamisli **Danice Malovrh**, **Ivane Tekavec** in **Mirjam Oblak** izdelali starši otrok z le malenkostno izjemo izposojenih so bili izredno lepi, barviti in bogati.

Sceno sta pripravila **Tone Oblak** in **Janez Urbančič**. Kot vedno, izredna. Vsi premiki in spremembe skoraj niso prekinili igre.

Za luči in zvok sta skrbela inž. **Janez Jereb** in **Pavli Malovrh**.

Pesmi so naučile **Marta Selan**, **Anica Mehle** in **Marija Štrubelj**. Boljše, nemo-goče.

Da se je vse tako lepo ujemalo in odigralo, gre zasluga voditeljici šole gđ. **Angelci Klanšek** in mladi režiserki **Nevenci Godec**, ki je svojo prvo predstavo tako energično in sigurno postavila na oder. Naše čestitke njej, njenim sodelavcem, vsem zakulisnim pomočnikom in seveda igralcem.

Kako smo pri igri uživali, je potrdil šolski referent **France Vitrih**, ko se je zahvalil nastopajočim in vsem, ki so se potrudili, da je igra uspela, kar je brez dvoma sad dela vse sanhuške šolske skupnosti. V zahvalo in priznanje sta voditeljica šole in režiserka prejeli šopek.

Naše navdušenje je doseglo višek, ko je prišel na oder predsednik ZS **Marjan Loboda** in prosil, da se približajo gđ. **Angelca Klanšek**, voditeljica **Balantičeve šole** iz San Justa, ga. **Katica Kovač Dimnikova**, voditeljica **Rožmanove šole** v San Martinu, in gđ. **Mija Markež**, voditeljica **Prešernove šole** v Castelarju, da jim čestita k nagradi za življenjsko delo v vzgoji in izobraževanju, ki ga je na predlog društva ZS za leto 1997 podelilo Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. Vsaka voditeljica je od deklice in dečka svoje šole prejela še slovenski šopek.

Tudi zastopnik slovenskega veleposlaništva prof. **Tomaž Kunstelj** je nagovoril otroke z lepimi besedami, ki jih objavljamo tu poleg.

Za konec pa je **France Vitrih** povabil vse navzoče na ogled razstave ročnih del zadnje šolske kolonije v Córdoba, ki že 37 let nudi otrokom 14 dni zdravih počitnic v naravi, med igro in petjem, športom, izleti in zabavo.

M.S.

Besede diplomata Tomaža Kunstlja

Začetek šolskega leta je vedno prežet z nekakim neznanim, velikim pričakovanjem, hkrati pa prinaša nove skrbi in odgovornosti. Ne skrbi nas samo tisto znanje, ki se ga da izmeriti na vatle in ocene, šola je vedno bila tudi ali pa predvsem vzgoja. V obdobju, ko ni več nikakršnih ovir za dostop do zadnjih odkritij človeškega uma, ki so preko računalniških omrežij dostopna vsakomur, ki si tega želi, ostaja za človeka najpomembnejše vprašanje: Kako vse znanje in vedenje uporabiti v dobro? Kako z njim koristiti ne samo sebi, ampak tudi svojemu narodu in človeštvu?

Z današnjo prireditvijo zaključujete najlepši del prejšnjega šolskega leta, ki mu rečemo počitnice, in hkrati odpirate nove redovalnice. Začenjate novo poglavje v ohranjanju slovenskega jezika in identitete, tistih dveh vrednot, ki bosta takorekoč jutri na trdi preizkušnji tudi v domovini, ki se pripravlja na življenje v družini Evropske zveze. Slovenci smo dosedaj svoj jezik

ohranili, ker smo to sami hoteli in ker smo v viharjih stoletjih za svojo kulturo marsikaj žrtvovali. Doma, v Evropi, v Argentini, Ameriki, Avstraliji.

Dragi šolarji, v novem šolskem letu vam želim obilo vedoželjnosti in radoživosti, ki naj vam pomagata odkrivati skrivnosti sveta in njihove zakonitosti, predvsem pa naj vam slovenski šolski tečaji budijo in ohranjajo zavest o pripadnosti koreninam pod Triglavom.

Učiteljem, staršem in vsem dobrotnikom slovenskih šolskih tečajev, tako tistim, ki jih dosežejo uradna priznanja domovine in različnih organizacij, kot tudi številnim tihim sodelavcem, gre vse priznanje za prizadevanja, skrb in odpovedovanja, ki so bila in bodo potrebna za vztrajanje na poti slovenstva pod Južnim križem.

Dovolite mi, da na koncu vsem skupaj še enkrat v imenu slovenske države zaželim uspešno šolsko leto, veliko novih znanj in veselih pričakovanj.

Šopki nagrajenkam **Angelci Klanšek**, **Katici Kovač Dimnikovi** in **Miji Markež**.

Pred dvorano so si otroci ogledovali razstavo ročnih del iz kolonije v Córdoba.

Šolarji in starši pri začetni maši v cerkvi Marije Pomagaj.

Juri Muri med živalmi v Afriki.

Veleposlaništvo Republike Slovenije

*želi vsem Slovencem in njihovim sorodnikom ter prijateljem
v Argentini, Čilu in Urugvaju
vesele velikonočne praznike 1998.*

Prof. dr. Janez Žgajnar
veleposlanik

Gospod Tine Debeljak, glavni urednik Svobodne Slovenije

Spoštovani!

Dovolite mi, da izražim veliko presenečenje, veselje in iskreno zahvalo za pozornost, ki mi jo izkazuje s pošiljanjem vašega časopisa. V preteklih letih sem spoznal in navezal stike z našimi rojaki po vsem svetu. Veliko lepega sem doživel, a tudi spoznal, koliko bolečin in pelina je v naši narodni usodi.

Te dni mineva štiri leta od mojega prvega obiska med vami. Z ženo Ireno imava posebno lepe spomine na ta obisk. Od takrat ste neizbrisno zapisani v najinih mislih in srcih. Velikonočni prazniki so bili skoraj v istih dneh kot letos. Praznovanje cvetne nedelje, še posebno pa globoko doživeto praznovanje velike noči ostaja neponovljivo. Res je, da praznujemo največji krščanski praznik podobno tudi v domovini. Pogrešam pa predvsem tisto, kar oko ne vidi in uho ne sliši in prihaja iz globine srca.

Vsem vam pri Svobodni Sloveniji, vsem prijateljem in znance in vsem Slovencem v Argentini želim skupaj s soprogo Ireno, hčerkama in vnukoma vesele in blagoslovljene velikonočne praznike. Kristus je vstal, vstanimo tudi mi. Lep pozdrav in Bog z vami.

Peter in Irena Vencelj

Kranj, 2. aprila 1998

Svetovni slovenski kongres

Srečanje slovenskih zdravnikov

Eno izmed važnih področij delovanja Svetovnega slovenskega kongresa je povezovanje rojakov, živečih širom sveta. Zato že dalj časa pripravljajo zborovanje, ki bo gotovo pripomoglo k večjem poznavanju dela Slovencev ki žive v raznih državah in tistih, ki prebivajo v domovini, vsi pa delujejo na določenem področju znanosti. Govorimo tu o **Srečanju slovenskih zdravnikov**, ki se bodo zbrali letos v dneh od 22. do 27. septembra.

To idejo srečanja slovenskih zdravstvenih delavcev doma in po svetu so mnogi sprejeli z izredno lepim odzivom. V raznih deželah so že pričeli organizirati skupine za udeležbo in na glavni odbor prihajajo ideje, nasveti in tudi že prijave iz raznih delov sveta.

Namen kongresa je predvsem v medsebojnem spoznavanju in povezovanju slovenskih zdravnikov doma in po svetu ter širši javnosti predstaviti vrhunske dosežke zdravniške stroke doma in v tujini. Kongres bo imel tudi posvetovalno vlogo, npr. predstavitev primerov organizacije zdravstva drugih dežel. Dogodek bo predstavljala Slovenijo in tudi Svetovni slovenski kongres ter bo vzor prihodnjim srečanjem priznanih in uspešnih Slovencev po svetu.

Organizacija tega srečanja lepo napreduje. Delo vodi posebna skupina v sestavi dr. Marije Bernik, dr. Drinovca, Alenke Rozman, Francija Feltrina ter glavne tajnice SSK Jane Podobnik. Ti so najprej določili datum (22. do 27. septembra) in kraje, kjer bo srečanje potekalo: Ljubljana, Bled, Šmarješke toplice in Otočec na Dolenjskem.

Udeleženci bodo slovenski zdravniki iz tujine in domovine ter drugi strokovnjaki, ki delujejo v zdravstvu, npr. direktorji zdravstvenih ustanov, strokovnjaki za zdravstveno zakonodajo ipd. K sodelovanju bo pripravljala komisija povabila tudi člane Kongresa, ministrstvo za zdravstvo, predstavnik slovenske farmacevtske industrije in druge pomembne ustanove iz Slovenije in drugod.

Oblikovan je že program, ki predvideva bivanje za teden dni, od tega tri dni vodene strokovnega programa. Osnovni del bo sestavljen iz treh temeljnih oblik delovanja: **predavanja** (1. dan v Ljubljani) priznanih slovenskih strokovnjakov na teme kot so epidemiologija, bioinformatika, pregled objav slovenskih zdravstvenih strokovnjakov; **delavnice** (2. dan na Bledu in 3. dan v Šmarjeških toplicah) na snov možnosti sodelovanja med Slovenijo, ZDA in drugimi državami, predstavitev dela mladih raziskovalcev, predstavitev ponudbe slovenskih zdravilišč; ter **okrogle mize** (2. dan na Bledu) na temo reforme zdravstva s posebnim poudarkom na pregledu sistema zdravstvenega varstva v različnih državah in s predstavitvijo problematike zdravstva držav v tranziciji. Med predavanji je že obljubila udeležbo in referat dr. Veronika Ravnar iz ZDA na temo staranja ter Metka Hiti iz Slovenije na temo epidemiologije.

Organizatorji bodo predstavili tudi brošuro z izvečki predavanj, seznamom udeležencev z naslovi ter posebno knjižico s celotnim pregledom zdravstvenega sistema v Sloveniji.

Poleg osrednjega strokovnega dela srečanja bodo organizatorji pripravili tudi programe družabnega in turističnega značaja. Prvi tak dogodek bo spoznavni večer v torek, 22. septembra v Ljubljani.

Organizatorji bi radi udeležencem iz tujine nudili brezplačno tedensko bivanje v Sloveniji, pot pa bi si morali udeleženci plačati sami. Tistim ki bodo na srečanju sodelovali s predavanjem, vodenjem okrogle mize ali delavnice, pa bodo skušali povrniti tudi stroške prevoza.

Konferenca SSK za Republiko Argentino pripravlja sodelovanje na srečanju tudi naših zdravnikov. Zato vabimo vse, ki jih srečanje zanima, da predvidevajo možnost udeležbe. Podrobnejše informacije lahko dobijo v pisarni Zedinjene Slovenije v uradnih urah. Istotam je možen tudi predpis za to Srečanje.

**BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE
GOSPODOVEGA VSTAJENJA
VOŠČI VSEM ROJAKOM**

ZEDINJENA SLOVENIJA

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

*želi vsem rojakom
blagoslovljene velikonočne praznike*

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

vošči rojakom v tujini in domovini

blagoslovljene praznike Kristusovega vstajenja

**ROJAKOM TU IN PO SVETU ŽELI
BLAGOSLOVLJENO
VELIKO NOČ**

Društvo Slovenska vas

Društvo Slovenska pristava

*želi
vsem članom, prijateljem in znancem
blagoslovljene velikonočne praznike*

*Vesele velikonočne praznike
vsem članom in prijateljem
želi*

SLOMŠKOV DOM

NAŠ DOM - SAN JUSTO

*vošči vsem članom in prijateljem
srečne in blagoslovljene
VELIKONOČNE PRAZNIKE!*

Odbor SDS - Argentina

*vošči vsem članom in somišljenikom ter vsem rojakom
blagoslovljeno veliko noč v uspehu, sreči ter zdravju
ter trdnem upanju pravičnejše in lepše Slovenije.*

*Iz temine Velikega tedna
naj žari vstali Kristus v naše duše ter osrečuje vsa srca!*

Zveza slovenskih mater in žena

*Polnost velikonočnega miru,
sreče in veselja
vošči svojim članom
in prijateljem
v Argentini,
doma in po svetu*

Kreditna zadruga SLOGA in Mutual SLOGA

Bmé. Mitre 97 Tel. 658-6574/654-6438/656-6565 Ramos Mejía

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Uprava RS za geofiziko je sporočila, da so seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic zaznali močan potresni sunek iz oddaljenosti 320 kilometrov južno od Ljubljane. Žarišče potresa je bilo v osrednji Italiji, čutili pa so ga prebivalci po vsej Sloveniji. Moč potresnega sunka v Sloveniji ni presegla četrte stopnje po evropski potresni lestvici (EMS). Lokalna magnituda potresa je bila po podatkih mreže potresnih opazovalnic 5,1.

CELJE - Na sejmišču Celjskega sejma sta se 5. aprila končala 9. sejem Avto in vzdrževanje in 1. sejem Moto boom. Na petdnevni prireditvi se je na 13.000 kvadratnih metrih razstavnih površin predstavljalo 330 razstavljalcev iz 15 držav. Sejmariji so s sejmom zadovoljni, saj ga je obiskalo približno 22.000 obiskovalcev, kar je skoraj 2000 več od lani (glej sliko).

LJUBLJANA - 1. aprila je Ljubljana dobila svojo televizijo, TevePiko. Iz studija v atriju na Trgu republike 1 bo nova kabelska televizija oddajala 24-urni program, katerega jedro bo triurni program v živo od 18.30 do 21.30 ure. S tem se bo tudi Ljubljana lahko vključila v mrežo regionalnih televizijskih postaj. Za TevePiko bo značilna slovenska produkcija (informacija, nasvet in zabava), ki bo zapolnjevala večino programa. TevePiko so ustanovili podjetje Televideo ter trije največji kabelski operaterji, Ljubljanski kabel, Link in STI Telecom.

PREKMURJE - Prva štoklja se je že vrnila z juga na svoje domovanje na strehi prekmurske hiše (glej sliko).

KRANJ - V Kranju že več let deluje odbor za obeleževanje okroglih obletnic Prešernove smrti in rojstva, ki se jih bomo spomnili prihodnje leto (150-letnice smrti) in leta 2000 (200-letnice rojstva). Kranjski kulturni delavci so že predstavili dvojezično knjigo Prešernovih poezij v nemščini in slovenščini z naslovom Gedichte - Pesmi; Prešernove slovenske pesmi vključno s Krstom pri Savici in nekaterimi drugimi je posebej za to izdajo prevedel dr. Klaus D. Oluf, spremno besedo pa je prispeval dr. Boris Paternu. Gre za prvo knjigo v zbirki Prešernova pot v svet, ki ji bodo sledile še Prešernove pesmi v angleščini, francoščini, drugih evropskih ter drugih jezikih.

DIVAČA - Konec marca so odprli 7 km dolgi odsek avtoceste od Divače do Kozine, ki pelje na morje. Pri tem so naredili pet podvozov, tri nadvoze ter 13 prestavitel magistralnih in lokalnih cest. Vrednost del je 55 milijard tolarjev, končana pa so bila pol leta pred rokom (glej sliko).

LJUBLJANA - V Ljubljani poteka mednarodna šola filmske pripovedi, sestavljena iz delavnic za izbrane scenariste (šp.: guionistas), ki potekajo vsak konec tedna od konca marca do konca junija, te pa dopolnjujejo predavanja in večeri z gosti - ustvarjalci s področja filma, literature in drugih umetniških področij, na katere je vabljeni tudi širša javnost. Do mednarodne šole z naslovom Pokaži jezik je prišlo na pobudo inštituta za Odprto družbo Slovenije (OSI - program Umetnost in kultura) in s sodelovanjem Filmskega sklada RS; avtor zasnove je Zdravko Duša.

JURSKI VRH

- Mariborski vinogradnik Jurij Hlupič, ki ima svoje znamenite vinograde na pobočjih Jurskega vrha pri Jurju tik ob državni meji, je v svoji vinski kleti pripravil slovesnost za olimpijca Leona Štuklja, ki bo letos praznoval

stoletnico. Ob tej priložnosti je Jurij Hlupič (na posnetku levo) Leonu Štuklju izročil sto steklenic vina, ki imajo etiketo s fotografijo najboljšega slovenskega olimpijskega zmagovalca.

Slovenija in šport

PIACENZA, Italija - Slovenska maratonec Mirko Vindiš in Ani Živko sta na mednarodnem maratonu zasedla tretji mesti, Živkova pa je s časom 2:45,49 dosegla tudi osebni rekord.

LJUBLJANA - Člani izvršnega odbora (IO) Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS) so pred skupščino OKS obravnavali kandidature Iger brez meja za izvedbo olimpijskih iger (OI) leta 2006 ter zakon o športu, ki bo po sprejemu v državnem zboru začel 3. aprila. Mednarodni olimpijski komite bo prireditelja OI 2006 izbral junija prihodnje leto, do konca letošnjega avgusta pa bodo morali kandidati pripraviti dosjeje s celotno in podrobno razčlenitvijo kandidatur od carinskih formalnosti, zdravniških služb do infrastrukture. V obje-

kte bo potrebno v Sloveniji vložiti velika sredstva, saj tekmovališča v Planici in Kranjski Gori ter hokejske dvorane ne ustrezajo olimpijskim standardom. Zato bosta o kandidaturi, verjetno še pred poletjem, odločala tudi slovenska vlada in parlament. IO OKS je na prejšnji seji sklenil, naj mednarodna komisija OKS pomaga slovenskemu delu kandidature za pripravo OI treh dežel leta 2006.

PARIZ, Francija - V Parizu je ta konec tedna potekala tretja tekma za svetovni pokal (SP) v gimnastiki, katere sta se uspešno udeležila tudi dva slovenska tekmovalca. Aljaž Pegan, ki je prvič v letošnji sezoni nastopil na tekmi za svetovni pokal, je zmagal na drogu z oceno 9,600, Mitja Petkovšek pa je bil na bradli 5. (9,475).

Slovenci v Argentini

Začetek srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka

V soboto, 7. marca je bil sprejemni izpit za prvi letnik, ki je obsegal narek, branje, recitacijo poezije in pogovor v slovenščini. Raven znanja slovenskega jezika je bila zadovoljiva. Od 31 možnih dijakov, ki so končali osnovnošolske tečaje po slovenskih krajevnih domovih v Velikem Buenos Airesu, se jih je vpisalo in opravilo sprejemni izpit 26.

En teden kasneje je bil uraden začetek tečaja, ki je že 38. po vrsti. Profesorji so se zbrali na šolski seji, kjer so uskladili še zadnje podrobnosti glede urnikov, vpisovanja dijakov, prisotnosti profesorjev pri dopolnilnih izpitih in podobno.

Po popravnih izpitih so razredniki pričeli vpisovanje po letnikih. Dijaki so kot pogoj za vpis v višji letnik prinesli počitniško nalogo z naslovom: „Kaj so mi povedali moji predniki o svojem prihodu v Argentino?“. Poleg tega so prinesli še potrdilo o vpisu v argentinsko šolo in spričevalo prejšnjega letnika. V prvi letnik se jih je vpisalo 27 in en dopisni dijak; v drugi 28; v tretji 20 in en dopisni dijak, v četrti 18 in v peti letnik 19 dijakov. Tako je v tem šolskem letu vpisanih 112 rednih dijakov in dva dopisna.

Razredniki so dijakom izročili razmnožene tiskovine s koledarjem šolskega leta, urnikom in napotki. Podali so uvodne

nasvete in odgovarjali na vprašanja glede objavljenih napotkov. Starši naj podpišejo odrezke tiskovine kot dokaz, da so seznanjeni z vsebino.

Sledila je sv. maša, katero je daroval prelat Jože Škerbec. Prisotni so bili dijaki, njihovi starši in stari starši, številne učiteljice slovenskih osnovnih šol ter profesorski zbor. Mašo je vodil profesor slovnice in slovstva dr. Štefan Godec, berili sta brala ravnateljica in profesorica zemljepisa Neda Vesel Dolenc in pa profesor in ustanovitelj tečaja dr. Marko Kremžar. Ljudsko petje je vodila profesorica slovnice lic. Terezka Prijatelj Žnidar.

Po končani maši je pozdravila navzoče ga. ravnateljica. V kratkem nagovoru se je najprej spomnila 50-letnice osrednjega društva Zedinjena Slovenija, pod katerega okrilje spada Srednješolski tečaj. Nato je svoje misli razvila na osnovi besed dr. Kremžarja ob srebrnem jubileju tečaja: „Kaj nas vodi vsa leta pri delu v Srednješolskem tečaju? Ljubezen do rodnice, do slovenstva, do mladine. Kaj hočemo doseči? Rast naših srednješolcev iz slovenskih korenin, v zvestobi do svojega rodu in skupne preteklosti, v razvoju osebnih darov in talentov, v skladu s svojim končnim smotrom, ki je Bog“.

+ Peter Štrukelj

V zadnjih dneh sta nas za vedno zapustila dva vneta andinista.

A če je bil Bergantov odhod nepričakovan, smo zdaj že daljši čas vedeli, da se izteka drugo, dolgotrajno, gorá polno življenje.

Peter Štrukelj, častni član bariloškega Club Andino in diplomirani gorski vodnik je odšel 5. marca v večnost po izpolnjenih 87-ih letih. Doma s Primorske in rojen v Šempasu je preživel svojo mladost v Solkanu, kjer se je izučil v mizararski obrti. Z devetnajstimi leti je emigriral v Argentino iskat delo in se izognil fašističnemu režimu v domačih krajih.

Peter se je mudil najprej v Buenos Airesu, kjer je živel na Paternalu, potem pa šel za delom po Argentini v razne province. Leta 1936 je prvič prišel v Bariloche na gradnjo hotela Llao-Llao. Vrnil se je v deželo jezer leta 1940 in se tukaj za stalno naselil.

Kmalu se je seznanil s Club Andino in l. 1942 je postal oskrbnik planinske kočice na Lópezu. Nato se je tudi izvežbal v plezanju in je poleti 1942/43 sodeloval s Pablom Fischerjem na velikem Catedralskem stolpu (Torre Principal del Catedral). Gorske turiste pa je takrat vodil predvsem na Lópezove stolpe.

V družbi bariloških plezalcev je začel s turami na Tronador, ki se mu je posebno prikupil, in je potem vztrajno vodil svoje kliente po tronadorskih ledenikih. Verjetno ni nihče tolikokrat splezal na argentinski vrh Tronadorja in Štrukelj meni, da je bil na Tronadorju kakih šestdesetkrat, predvsem na ledeniških predelih. Seveda se je povzpel tudi na druge gore: Ventana (kjer nosi eden stolpov njegovo ime), Capilla, Goye, ireco. Obiskal je vrhove okrog doline Río Manso in v pogorju Tres Picos, v poznejši dobi tudi Crespo in Bonete. Devetkrat je stal na vrhu Lanina.

Njegov soplezalec je bil dostikrat Herbert Schmoll, ki se je ponesrečil s Ton-

čkom Pangercem na Cerro Paine. Z njim se je dvakrat povzpел na Torre Principal del Catedral.

Ker se je Štrukelj spoznal na tesarsko in mizararsko delo, ga je pritegnila gradnja gorskih koč. Tak posel mu je omogočil daljše življenje v gorah. Sodeloval je pri gradnji koč na jezeru Jakob in ob Tončkovem jezeru in je Freyevu kočico tudi več let oskrboval.

V Barilocheah je v začetju izdeloval in popravil smučke, pa tudi delal v smučarskem centru kot „patrullero“. Nekajkrat je teknoval v smučkem teku.

Peter si je sezidal hišo v središču našega mesta. Po vojni je dobil v Argentino svojo ženo, ki jo je poznal še iz Solkana. Imela sta hčerko Rosalino, ki je žal mlada umrla in zapustila staršema sina in hčerko. Vdova, oba vnuka in njun oče žalujejo za pokojnim.

VA

Osebne novice

Rojstvo: Dne 31. marca se je rodil v Hurlinghamu Miha Andrej Petelin, sin Andreja in cont. Veronike roj. Žagar.

Srečnim staršem naše čestitke!

Krst: Krščena je bila Magdalena Inés Mazieres, hčerka Ariela Gerarda in ge. Marjane roj. Poznič. Botrovala sta Carlos Francisco Balbin in María Cristina Lareau de Palermo.

Čestitamo!

Poroka: V soboto, 21. marca sta se v cerkvi San Agustín v Mendozi poročila Andrés Santiago Bajda in María Gabriela Vallejo. Za priči so bili njuni starši Jakob Bajda in Paulina Hirschegger ter Julio Vallejo in Rosa Blanca Cerdá. Poročni obred je opravil g. Tone Prešeren.

Čestitamo!

Mali oglasi

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

el. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadst. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knays, dr. Bernard Knays, dr. Veronika Knays - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtime@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vomberger - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nandé Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Obvestila

VELIKI ČETRTEK, 9. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 19. uri slovesna maša in obredi.

VELIKI PETEK, 10. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 19. uri obredi.

VELIKA SOBOTA, 11. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 21. uri slovesna maša.

ČETRTEK, 16. aprila:

Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 17. aprila:

Prvi sestanek staršev in otrok novega otroškega pevskega zbora, ob 18.30 v Našem domu v San Justu.

SOBOTA, 18. aprila

Šahovski turnir društva Slovenska vas ob 18. Vabljeni tudi šahisti iz drugih domov.

Cámara de Comercio Esloveno-Latinoamericana Slovensko - latinskoameriška trgovska zbornica

BUENOS AIRES - ARGENTINA

CONVOCATORIA

De acuerdo con el artículo 15° de los Estatutos Sociales, se convoca a los Señores Socios a la 7ª Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 27 de abril de 1998 a las 20 horas en el Centro Esloveno, sito en Ramón L. Falcón 4158 de la Capital Federal, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de dos asambleístas para firmar el Acta de la Asamblea
- 2) Elección de tres miembros de la Comisión Escrutadora.
- 3) Consideración de la memoria, Balance General, Estado de Gastos y Recursos e Informe del Organo de Fiscalización, correspondientes al Ejercicio N° 7, iniciado el 1° de enero de 1997 y finalizado el 31 de diciembre de 1997.
- 4) Elección de los miembros según lo determinado por el art. 10° de los Estatutos Sociales. Por dos años: el Vicepresidente, el Prosecretario, el Protesorero, 1 Vocal Titular, 1 Vocal Suplente de la Comisión Directiva y 2 Titulares y 1 suplente del Organo de Fiscalización.

Buenos Aires, 16 de marzo de 1998

COMISION DIRECTIVA

51. REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet Društva Zedinjena Slovenija sklicuje 51. redni občni zbor v nedeljo, 26. aprila 1998, ob 9.30 uri v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

DNEVNI RED:

- 1) Izvolitev 2 overovalcev zapisnika in 2 preštevalcev glasov.
- 2) Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
- 3) Poročila upravnega sveta in nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
- 4) Potrdilo članarine za leto 1998.
- 5) Slučajnosti.

Po določilih 16. člena društvenih pravil bo občni zbor sklepčen eno uro potem, ko je bil sklican, ob vsaki udeležbi članov.

Z vsemi pravicami se morejo med sabo zastopati zakonci, starši in otroci. Pooblaščenec morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven Velikega Buenos Airesa, ali jih ovira bolezen ali služba. Pooblaščenec se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

UPRAVNI SVET

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES

organizira

Srečanje slovenskih zdravnikov

ki bo od 22. do 27. septembra 1998 v Sloveniji.

Podrobne informacije in prijave v pisarni Zedinjene Slovenije Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires, vsak dan od 10. do 20. ure.

NEDELJA, 19. aprila:

46. misijonska veletombola v Slovenski vasi ob 14. uri.

SOBOTA, 25. aprila:

Redni občni zbor Slovenske kulturne akcije ob 17. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. aprila:

51. občni zbor društva Zedinjene Slovenije ob 9.30 v Slovenski hiši.

PONEDELJEK, 27. aprila:

Občni zbor Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice ob 20. uri v Slovenski hiši.

SREDA, 6. maja:

Sestanek ZSMŽ ob 17. v Slovenski hiši: Spomin na prvo luhansko romanje.

Slovensko veleposlaništvo

sporoča,

da zaradi praznika v Sloveniji v ponedeljek, 13. aprila, ne bo poslovalo.

Plemenito srce se je ustavilo, ko je Bog poklical v neminljivo domovino drago teto

Franco Oblak vd. Grošelj

Vsa se je predala naši družini. V najhujših časih je zadržala svojo bol in bila nenadomestljiva opora naši pokojni, težko preizkušeni mami in nam vsem osim „Deklovim“.

Od cvetne sobote spokojno spi na dobračevski božji njivi - do njene Velike noči; tako je verovala, v tem upanju živela!

Hvaležni nečakinji v Argentini:

Marta Zajec vd. Hribar

Irena Zajec vd. Fajdiga z družinama v imenu ostalega sorodstva v Sloveniji.

April 1998

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO
	Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA
	Concesión N° 3824
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires

Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

7. aprila 1998

1 dolar	172,94 SIT tolarjev
1 marka	94,00 SIT tolarjev
100 lir	9,53 SIT tolarjev

Slovenska kulturna akcija

Redni občni zbor

bo v soboto, 25. aprila 1998

ob 17. uri v mali dvorani

Slovenske hiše v Buenos Airesu

KREDITNA ZADRUGA SLOGA z. z o. z.

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

V soboto, 18. aprila t.l. ob 20. uri

v SLOVENSKEM DOMU V SAN MARTINU

R. Carrillo (ex Córdoba) 129 - San Martin

Dnevni red: Poročila Upravnega in Nadzornega odbora, dopolnilne volitve, slučajnosti.

Vsi člani lepo vabljeni!